

BESTEMMINGSPLAN MICHELSLAAN 11-11A

BESTEMMINGSPLAN MICHELSLAAN 11 - 11A

GEMEENTE SOMEREN

Planstatus	Vastgesteld
Datum	24 - 09 - 2020
Plan identificatie	NL.IMRO.0847.BP02017007-VS01
Auteur(s)	Ordito

Ordito b.v.
Postbus 94
5126 ZH
Gilze

E info@ordito.nl
T 0161 801 022
I www.ordito.nl
KVK 54811554

TOELICHTING

1.	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Doel van het plan	3
1.3	Ligging en begrenzing plangebied	3
1.4	Vigerend bestemmingsplan	3
1.5	Bij het plan behorende stukken	4
1.6	Leeswijzer	5
2.	Bestaande situatie	6
2.1	Ruimtelijke structuur omgeving	6
2.2	Bestaande situatie plangebied	7
3.	Toekomstige situatie	9
4.	Beleidskader	12
4.1	Rijksbeleid	12
4.2	Provinciaal en regionaal beleid	13
4.3	Gemeentelijk beleid	16
5.	Randvoorwaarden	19
5.1	Milieueffectrapportage	19
5.2	Bodemkwaliteit	19
5.3	Water	20
5.4	Luchtkwaliteit	24
5.5	Geluid	26
5.6	Geurhinder	27
5.7	Gezondheid	29
5.8	Bedrijven en milieuzonering	34
5.9	Kabels en leidingen	36
5.10	Externe veiligheid	36
5.11	Flora en fauna	38
5.12	Archeologie	40
6.	Juridische aspecten	42
6.1	Planvorm	42
6.2	Toelichting op de bestemmingen	42
7.	Uitvoerbaarheid	44
7.1	Economische uitvoerbaarheid	44
7.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	44

Bijlagen:

1. Onderzoek luchtkwaliteit Michelslaan 11a, Tritium Advies, 2008/100/JOW-02, 22 september 2020
2. Geuronderzoek (Wgv) Michelslaan 11a, Tritium Advies, 2008/100/ROS-01, 23 september 2020
3. Omgevingsvergunning beperkte milieutoets / OBM, Michelslaan 11(a), d.d. 6 januari 2020
4. Vooroverlegverslag bestemmingsplan Michelslaan 11-11a Someren

Afbeelding 1 Luchtfoto plangebied Michelslaan 11 en 11a en omgeving

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

De aanleiding voor het opstellen van een bestemmingsplan is de omzetting/herbestemming van de woning Michelslaan 11 en de aanpassing van het aanwezige bestemmingsvlak voor het agrarisch bedrijf Michelslaan 11a. De woning aan de Michelslaan 11 betreft een voormalig agrarische bedrijfswoning en deze wordt herbestemd naar een plattelandswoning. De huidige bewoner van deze woning heeft geen binding met het agrarisch bedrijf. De aanpassing van het agrarische bestemmingsvlak aan de Michelslaan 11a wordt gedaan om tot de meest effectieve scheiding van de plattelandswoning en het agrarisch bedrijf te komen. Om tot een passende planologische regeling te komen zal een nieuw bestemmingsplan voor de volledige locatie opgesteld moeten worden. Met dit bestemmingsplan wordt deze ontwikkeling mogelijk gemaakt.

1.2 Doel van het plan

Het bestemmingsplan moet het juridisch planologisch kader vormen om de bestaande woning te herbestemmen en het agrarische bestemmingsvlak van vorm te wijzigen. Ook wordt een (kleinschalige) nevenactiviteit bij het agrarisch bedrijf toegestaan.

1.3 Ligging en begrenzing plangebied

Het bestemmingsplan is opgesteld om de herbestemming van de plattelandswoning en de aanpassing van het agrarisch bestemmingsvlak mogelijk te maken. Op afbeelding 1 is het plangebied weergegeven.

Het plangebied ligt ten zuiden van de kern Someren. Het plangebied bestaat uit de percelen behorende bij Michelslaan 11 en 11a, kadastraal bekend als gemeente Someren, sectie G nummers 3002, 4085 en 4658.

1.4 Vigerend bestemmingsplan

De bouw- en gebruiksmogelijkheden van het plangebied waarvoor dit bestemmingsplan is opgesteld, zijn geregeld in het bestemmingsplan 'Buitengebied 2013' (vastgesteld op 26 juni 2013).

Het plangebied kent in het vigerend bestemmingsplan de enkelbestemmingen 'Agrarisch – Agrarisch bedrijf' en 'Agrarisch met waarden – Landschapswaarden', de functieaanduiding 'intensieve veehouderij' voor de agrarische bedrijfsgebouwen aan de achterzijde van het plangebied en een gebiedsaanduiding 'reconstructiewetzone – landbouwontwikkelingsgebied'.

Binnen de bestemming 'Agrarisch – Agrarisch bedrijf' is de uitoefening van een agrarisch bedrijf met bijbehorende bedrijfsbebouwing en bedrijfswoningen. Door de aanduiding 'intensieve veehouderij' is een deel van de bestemming mede bestemd voor de uitoefening van een intensieve veehouderij. De gebiedsaanduiding voor het landbouwontwikkelingsgebied geeft aan dat de gronden bestemd zijn voor een menging van functies van landbouw, wonen en natuur, waarbij nieuwvestiging van intensieve veehouderij niet is toegestaan en hervestiging en uitbreiding onder voorwaarden mogelijk is.

In afbeelding 2 is een uitsnede opgenomen van het vigerend bestemmingsplan ter plaatse van het plangebied.

Afbeelding 2 Bestemmingsplan 'Buitengebied 2013'

Tevens geldt ter plaatse van de planlocatie het bestemmingsplan 'Plattelandswoningen Someren', dat op 26 november 2015 door de gemeenteraad is vastgesteld. Dit bestemmingsplan is een zogenaamd 'parapluplan'. Dit houdt in dat een aantal bestemmingplannen gelijktijdig wordt herzien op één enkel onderdeel, in dit geval de regeling voor plattelandswoningen.

Gezien het voorgenomen plan een vormverandering en herbestemming betreft, is een nieuw bestemmingsplan opgesteld.

1.5 Bij het plan behorende stukken

Het bestemmingsplan bestaat uit de volgende planonderdelen:

- *Verbeelding*: Op de verbeelding zijn de bestemmingen in het plangebied weergegeven. Deze bestemmingen zijn gerelateerd aan de in de planregels opgenomen juridische regeling.
- *Regels*: In de regels is het gebruik van de binnen het plangebied aangegeven gronden, opstellen en ander gebruik van de gronden juridisch geregeld. Per bestemming is aangegeven wat er binnen die bestemming mogelijk en/of toegestaan is.
- *Toelichting*: In de toelichting worden de aan het plan ten grondslag liggende gedachten en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken opgenomen.

1.6 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 de huidige situatie beschreven. Hoofdstuk 3 geeft een beschrijving van de nieuwe toestand. In hoofdstuk 4 wordt het beleidskader uiteengezet. Hierin wordt het voor deze herbestemming relevante rijks-, provinciaal – en gemeentelijk beleid beschreven. Hoofdstuk 5 bevat de milieugerelateerde zaken, waaronder ook de waterparagraaf. In hoofdstuk 6 wordt de keuze voor de planmethodiek toegelicht. Hoofdstuk 7 is gewijd aan de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid.

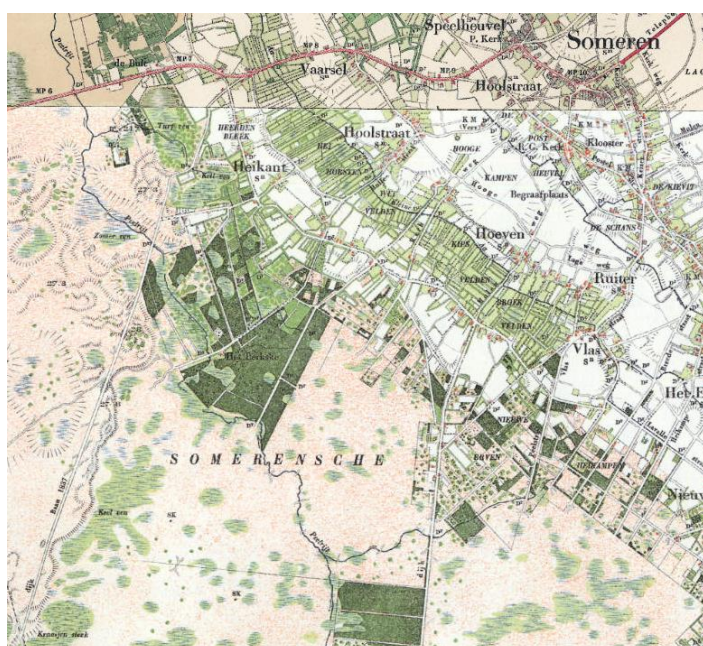
2. BESTAANDE SITUATIE

2.1 Ruimtelijke structuur omgeving

Cultuurhistorie en ruimtelijke structuur

Het plangebied bevindt zich in het westelijke deel van de Peelrand. De Peelrand bestaat uit een ring van middeleeuwse dorpen op enige afstand van het voormalige veengebied van De Peel. Deze oude dorpen worden gekenmerkt door akkercomplexen, schaarse groenlanden en voormalige heidevelden. De heidevelden zijn in de negentiende en twintigste eeuw ontgonnen en grotendeels omgezet in landbouwgrond, waardoor er een waardevol mozaïek is ontstaan van oude en jonge ontginningen. Enkele kastelen, diverse kloosters en de Peel-Raamstelling verlenen het gebied extra cultuurhistorische betekenis. Regio Peelrand is een zwak golvend dekzandlandschap dat als een hoefijzer rond het voormalige veengebied van de Peel ligt. Door het westelijk gedeelte loopt de Peelrandbreuk, die de Centrale Slenk en de Peelhorst van elkaar scheidt. Langs de breuk vindt nog steeds beweging plaats. Aan het aardoppervlak is de breuklijn hier en daar te zien als een trede in het terrein met een hoogteverschil van enkele meters. Langs de breuklijn komt kwel aan de oppervlakte (wijst). Deze natte delen vormen het brongebied van de bovenlopen van de Aa. Het westelijke gedeelte van de Peelrand bestaat uit het open beeklandschap van de Aa. Op verschillende plaatsen zijn in de beekdalen restanten van vloeisystemen aangetroffen. Het westelijke gedeelte van de Peelrand is na de Tweede Wereldoorlog sterk verstedelijkt. Hier liggen (grote) plaatsen als Helmond, Deurne, Uden, Oss, Someren, Gemert en Heesch.

Het grondgebied van Someren is al vanaf ongeveer 10.000 v.Chr. bewoond geweest en kent dus een rijke geschiedenis. Er zijn resten gevonden uit de periode 600 -400 v. Chr. en uit de Romeinse tijd. Na de Romeinse tijd was er tijdenlang nauwelijks bewoning, maar vanaf de elfde eeuw vonden opnieuw ontginningen plaats en ontstonden er nederzettingen op de latere Somerense akkers. Deze gemeenschap heeft zich na 1200 verplaatst naar huidige dorpskern. De ontginningen vonden plaats tot 1648, waarna pas in de 19e en de 20e eeuw weer ontginningen op grote schaal plaatsvonden. Dit leidde tot het ontstaan van Someren-Eind in 1875 en van Someren-Heide in 1920. In 1826 werd de Zuid-Willemsvaart in gebruik genomen. Dit heeft geleid tot industriële activiteit, waaronder de aanleg van bedrijventerreinen.

Afbeelding 3 Historisch topografische kaart (1920) met locatie plangebied in rood

De Michelslaan bevindt zich midden in het landelijk gebied ten zuiden van de kern Someren en ten oosten van de Somerensche Heide. De percelen aan de Michelslaan zijn duidelijk ontstaan door ruilverkaveling en zijn grotendeels in gebruik als (agrarisch) bedrijf met bijbehorende woningen. Het plangebied wordt niet aangeduid op de cultuurhistorische waardenkaart van de provinciale verordening.

Het gebied ten westen van het dorp Someren-Heide is overwegend agrarisch. In het voormalige Reconstructieplan was dit gebied ook aangewezen als 'landbouwontwikkelingsgebied'. Het gebied wordt gestructureerd door de (oude) ontginningswegen. Er is een open structuur bestaande uit landbouwgronden en weilanden. De (agrarische) bebouwing concentreert zich met name langs de Kraaiendijk, Smulderslaan, Michelslaan en Limburglaan.

2.2 Bestaande situatie plangebied

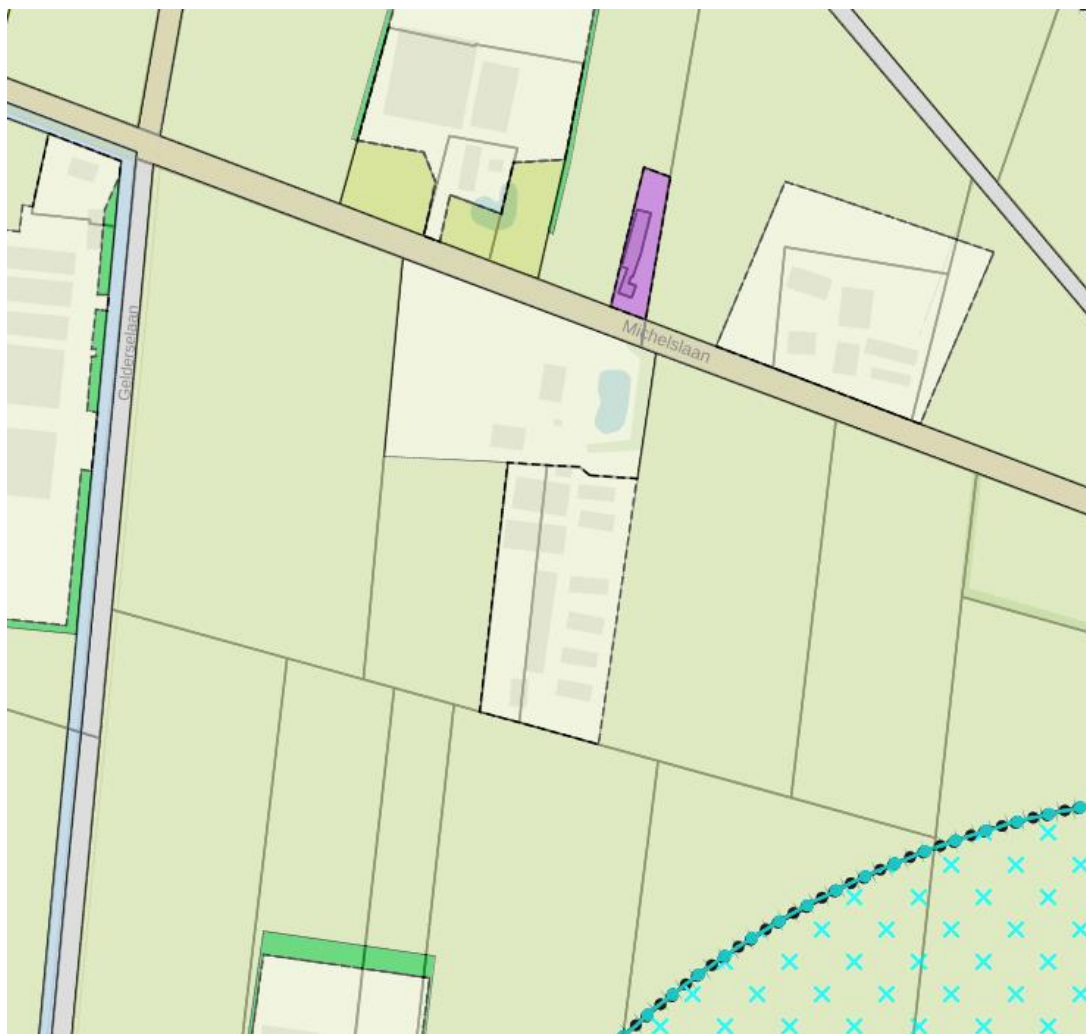
Huidige situatie Michelslaan 11 – 11a

Het plangebied betreft een drietal percelen waar momenteel een agrarisch bedrijf in de vorm van een intensieve veehouderij (varkenshouderij) en een (voormalige) agrarische bedrijfswoning die bewoond door een derde die geen binding heeft met het agrarische bedrijf. Twee van de drie percelen liggen aan de Michelslaan en het derde perceel ligt als een kleine strook tussen beide percelen in (afbeelding 4). Het oostelijk gelegen perceel vormt samen met het kleinere in het midden gelegen perceel het vlak waar de intensieve veehouderij is gevestigd. De (voormalige) agrarische bedrijfswoning ligt op het westelijke perceel.

Afbeelding 4 Kadastrale perceelsgrenzen binnen het plangebied

Het plangebied wordt aan de west-, zuid- en oostzijde begrensd door agrarische gronden. Ten noorden van het plangebied zijn een niet-agrarisch bedrijf en twee agrarische bedrijven gevestigd. De directe noordelijke grens is de Michelslaan.

Afbeelding 5 Bestemmingsplan 'Buitengebied 2013'

De (voormalige) bedrijfswoning is aan de voorzijde van het agrarisch bouwvlak gesitueerd. Op dit perceel zijn eveneens een garage en veldschuur aanwezig. Door de aanwezige beplantingen is het perceel van de woning relatief afgescheiden van de agrarische bedrijfsgebouwen achter op het bouwvlak. Direct langs de woning ligt de inrit waarvan ook het achtergelegen agrarisch bedrijf gebruik maakt.

Het agrarisch bedrijf betreft een varkenshouderij. De bebouwing van de varkenshouderij ligt achterop het agrarisch bouwvlak, achter het perceel van de (voormalige) bedrijfswoning. Op basis van de huidige melding op basis van het Activiteitenbesluit milieubeheer (omgevingsvergunning beperkte milieutoets, 6 januari 2020) mogen 1455 vleesvarkens en 70 stuks vrouwelijk jongvee gehouden worden, opslag en een 'werkplaats' voor eigen gebruik. In de achterste schuur op het perceel vindt de in- en verkoop en opslag van kleine landbouwmachines plaats. Daarnaast wordt in stal 4 brijvoer gemaakt ten behoeve van zowel deze als de varkenshouderij aan de Parallelweg 14 te Someren. Beide veehouderijen zijn van dezelfde eigenaar.

3. TOEKOMSTIGE SITUATIE

De (voormalig) agrarische bedrijfswoning is omgezet naar een plattelandswoning, aangezien deze woning is afgesplitst van het agrarisch bedrijf en wordt bewoond door een derde die geen binding heeft met het bedrijf. Daarnaast is het agrarisch bestemmingsvlak van vorm veranderd. Een westelijk deel van het bestemmingsvlak is met dezelfde omvang herbestemd naar de oostzijde en een strook aan de westzijde. Tevens is de handel in kleine landbouwmachines toegestaan in een kleine schuur achter op het perceel.

Woning Michelslaan 11

Aan de voormalige agrarische bedrijfswoning Michelslaan 11 worden geen fysieke wijzigingen aangebracht, het betreft enkel een herstemming van een (voormalige) agrarische bedrijfswoning met bestaande bijgebouwen naar een plattelandswoning. Dit vindt plaats binnen de bestaande bestemming "Agrarisch – Agrarisch bedrijf" door de functieaanduiding "specifieke vorm van agrarisch – plattelandswoning" toe te voegen aan de kavel Michelslaan 11. De idee van de plattelandswoning is namelijk dat de woning onderdeel dient te blijven uitmaken van de agrarische bedrijfsbestemming, maar door een derde mag worden bewoond.

De plattelandswoning betreft een bestaande cultuurhistorisch waardevolle woonboerderij. In de gemeentelijke Nota Ruimtelijke Kwaliteit is de woonboerderij aangewezen als beeldbepalend pand omdat de hoofdvorm beeldbepalend karakter heeft en de gevelindeling heeft beeldbepalende kwaliteit.

Wijziging bij agrarisch bedrijf Michelslaan 11a

Voor het realiseren van een afzonderlijke inrit aan de oostzijde van het plangebied, vindt een kleine vormverandering van het bouwvlak plaats.

De aanduiding voor de veehouderij blijft gelijk aan de situatie in het vigerende bestemmingsplan.

De bestaande inrit blijft behouden voor de plattelandswoning, waarbij de verbinding naar het agrarisch bedrijf verwijderd wordt. De schuur waarin de in- en verkoop en opslag van kleine landbouwmachines plaatsvindt wordt als zodanig met een aanduiding specifiek toegestaan. In paragraaf 4.2 (provinciaal beleid) wordt hier nog nader op ingegaan.

Afbeelding 6: verplaatsing bestemmingsvlak 'Agrarisch – Agrarisch bedrijf'

Afbeelding 7 Erfinrichtingsplan voor de Michelslaan 11 en 11a

Voor het planvoornemen is een landschappelijke inpassing vereist in het kader van de herbestemming. De landschappelijke inpassing sluit aan op het landschapstype 'jonge heideontginningen' waarbinnen de planlocatie ligt. In het 'beeldkwaliteitsplan Buitengebied 2011' zijn onder meer voor dit landschapstype ontwerprichtlijnen beschreven die initiatiefnemers in het gebied mee kunnen nemen bij de ontwikkeling van hun plannen. Enerzijds om op passende wijze te kunnen voldoen aan de in het bestemmingsplan gestelde eisen ten aanzien van landschappelijke inpassing, maar ook wanneer het niet verplicht is maar men graag invulling wil geven aan de wens om bij te dragen aan de kwaliteit van de eigen woon-, werk- en leefomgeving. De ontwerp richtlijnen bieden handvaten en ideeën voor: de structuur van het landschap, de inrichting van het landschap, de inrichting en inpassing van de kavel en de bebouwing.

Met het inrichtingsplan, dat is opgenomen in afbeelding 7, zal deze inpassing gewaarborgd worden. De landschappelijke inpassing is tevens gekoppeld aan de bestemmingsregels. Rondom de plattelandswoning is reeds groen aanwezig, waardoor dit zowel een landschappelijk inpassende functie kent als afscherming van het agrarisch bedrijf. De bestaande vijver op het perceel bij de plattelandswoning blijft gehandhaafd. Net ten zuidwesten van de vijver is tevens een beregeningsput aanwezig. Met de landschappelijke inpassing is rekening gehouden met het kunnen bereiken van deze beregeningsput, de bestaande situatie met beplanting wordt immers in stand gehouden.

Het einde van de bestaande inrit bij de woning Michelslaan 11 is vanaf nu afgesloten naar het achterliggende agrarische bedrijf. De afsluiting is vormgegeven met een grondwal en beplanting. De beplanting bestaat uit een groene beuk en heesters.

Langs de oostzijde van het perceel van de woning wordt de bestaande groensingel in stand gehouden. Daar zijn specifieke afspraken over gemaakt. De groensingel bestaat uit inheemse bomen en struiken met groenblijvende sparren en dennen. Zo blijft een groende buffer behouden in relatie tot de nieuw gerealiseerde inrit voor het agrarisch bedrijf Michelslaan 11a.

Aan de oostelijke zijde van de bestaande stallen is een beplantingsstrook met een lengte van 125 meter en 2 meter breed aangelegd. In totaal zijn er 11 linden geplaatst met een onderlinge afstand van 10 meter. Daartussen komt een vrij groeiende haag van heesters met een uiteindelijke hoogte van 2 tot 3 meter.

Verkeer en parkeren

Met de voorliggende herziening van het bestemmingsplan verandert de vorm van het bouwvlak en krijgt de bedrijfswoning een aanduiding 'plattelandswoning'. De activiteiten binnen het plangebied wijzigen nauwelijks ten opzichte van de huidige situatie. De woning behoudt een woonfunctie en het agrarisch bedrijf wijzigt zijn bedrijfsvoering niet. Wel wordt als nevenactiviteit de handel in landbouwmachines toegestaan. Dit gebeurt in een schuur bij het agrarisch bedrijf. In paragraaf 4.2 (provinciaal beleid) en paragraaf 5.5 (geluid) wordt dit nader beschreven. De verkeersintensiteit en parkeersituatie wijzigt dan ook niet ten opzichte van de huidige situatie.

Bij de woning is voldoende parkeerruimte aanwezig voor het parkeren van de bewoner. De verkeerssituatie voor de woning en het bedrijf verbetert door de aanleg van een nieuwe inrit meer oostelijk.

Om de inrit te kunnen realiseren zal een enkele boom verwijderd moeten worden en wordt een duiker gelegd.

4. BELEIDSKADER

4.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. Deze structuurvisie geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Daar streeft het Rijk naar met een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Dit doet het Rijk samen met andere overheden. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid.

Het Rijk formuleert drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

De hoofdlijn van de SVIR is dat het Rijk op het gebied van de ruimtelijke ordening terugtreedt en dat gemeenten en provincies op dit taakveld een meer prominente rol krijgen. In het SVIR staat centraal dat alleen nog een taak voor het Rijk is weggelegd wanneer sprake is van:

- een onderwerp dat nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingsmacht van gemeenten overstijgt. Bijvoorbeeld ruimte voor militaire activiteiten en opgaven in de stedelijke regio's rondom bijv. mainports, brainports en greenports;
- een onderwerp waarvoor internationale verplichtingen of afspraken zijn aangegaan. Bijvoorbeeld voor biodiversiteit, duurzame energie of werelderfgoed;
- een onderwerp dat provincie- of landsgrensoverschrijdend is, of een hoog afwentelingsrisico kent of reeds in beheer is bij het Rijk. Bijvoorbeeld het hoofdnetwerk voor mobiliteit (over weg, water, spoor en lucht) en energie, waterveiligheid en de bescherming van gezondheid van inwoners.

Deze drie criteria zijn leidend bij de in de structuurvisie benoemde rijksdoelen en bijbehorende nationale belangen.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

De SVIR bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Ten aanzien daarvan is een borging door middel van normstelling, gebaseerd op de Wet ruimtelijke ordening, gewenst. Die uitspraken onderscheiden zich in die zin dat van de provincies en de gemeenten wordt gevraagd om de inhoud daarvan te laten doorwerken in de ruimtelijke besluitvorming. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect, dat wil zeggen door tussenkomst van de provincie, door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmingsplannen. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Het Barro is volledig in werking getreden op 1 oktober 2012.

Uit het Barro volgen geen regels die relevant zijn voor het plangebied.

Wet plattelandswoningen

Op 1 januari 2013 is de Wet plattelandswoningen in werking getreden. De Wet plattelandswoningen regelt dat:

- De bestemming van gebouwen zoals opgenomen in het bestemmingsplan bepalend is voor de mate van milieubescherming en niet langer het feitelijk gebruik;
- Plattelandswoningen kunnen worden opgenomen in het bestemmingsplan, waarmee het beschermingsniveau ten opzichte van het agrarisch bedrijf wordt bepaald. Bewoning door derden, die geen binding hebben met het ter plaatse opererende bedrijf, wordt toegestaan.

Plattelandswoningen zijn (voormalige) agrarische bedrijfswoningen die door derden (burgers) worden bewoond. De Wet Plattelandswoningen maakt het mogelijk dat een voormalige agrarische bedrijfswoning bewoond mag worden door iemand die geen functionele relatie heeft met het bijbehorende agrarische bedrijf. Personen die geen functionele relatie (meer) hebben met het agrarische bedrijf kunnen ook burgers zijn die nog nooit een functionele relatie hebben gehad met het agrarische bedrijf. De wet regelt dat deze woningen in mindere mate worden beschermd tegen milieugevolgen van het bijbehorende bedrijf. Tegen hinder afkomstig van omliggende bedrijven wordt de plattelandswoning wel beschermd. Om deze vorm van burgerbewoning toe te staan, dient het bevoegde gezag deze woningen wel specifiek aan te wijzen als plattelandswoning in een ruimtelijk plan.

Conclusie

Het nationale beleid in het kader van de Wet plattelandswoningen dient te worden aangehouden. De gemeente Someren heeft dit beleid verder uitgewerkt in het 'beleid plattelandswoningen'. Een verdere uitwerking van dit beleid is opgenomen in paragraaf 4.3.

4.2 Provinciaal en regionaal beleid

Omgevingsvisie

De nieuwe Omgevingswet bundelt de wetten en regels voor ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur, cultuur erfgoed en water. En regelt zo het beheer en de ontwikkeling van de fysieke leefomgeving. Vooruitlopend hierop heeft de provincie alvast een provinciale omgevingsvisie gemaakt. Volgens de laatste informatie treedt de nieuwe Omgevingswet in 2021 in werking.

In december 2018 is de Brabantse omgevingsvisie vastgesteld. Deze omgevingsvisie bevat de belangrijkste ambities voor de fysieke leefomgeving voor de komende jaren. De omgevingsvisie geeft antwoord op de vraag hoe de Brabantse leefomgeving er in 2050 uit zou moeten zien en waar Noord-Brabant in 2030 tenminste moet staan om die lange termijn doelen te halen. De omgevingsvisie geeft ook aan op welke manieren de provincie met betrokkenen wil samenwerken aan omgevingsvraagstukken en welke waarden daarbij centraal staan.

De visie bestaat uit een basisopgave en vier hoofdopgaven voor de middellange en lange termijn. De basisopgave is werken aan veiligheid, gezondheid en omgevingskwaliteit. De vier hoofdopgaven komen voort vanuit de basisopgaven. Het gaat om de volgende hoofdopgaven:

- Hoofdopgave I: werken aan de Brabantse energietransitie
- Hoofdopgave II: werken aan een klimaatproof Brabant
- Hoofdopgave III: werken aan de slimme netwerkstad
- Hoofdopgave IV: werken aan een concurrerende, duurzame economie

Om de doelen voortkomend uit de hoofdopgaven te bereiken zet de provincie Noord-Brabant in op een samenhangende ruimtelijke koers.

De omgevingsvisie bevat geen sectorale beleidsdoelen. De concrete doelen, voor bijvoorbeeld natuur, water, veiligheid, milieu, mobiliteit en ruimtelijke kwaliteit, staan nu nog in de bestaande plannen van de provincie (PMWP, SVRO, PVVP). Grote delen van die beleidsplannen horen vanuit het systeem van de Omgevingswet straks thuis in de programma's.

De beleidsmatige uitgangspunten van de structuurvisie zijn, voor de aspecten waarop het provinciaal belang in geding is, uitgewerkt in de Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant.

Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant

De Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant is de vervanger van verschillende provinciale verordeningen, waaronder ook de Verordening ruimte. De Omgevingsverordening is op 25 oktober 2019 vastgesteld als eerste stap voordat de Omgevingswet in werking treedt. De Interim Omgevingsverordening bestaat uit de samenvoeging van bestaande regels uit verschillende verordeningen. Voordat de Omgevingswet in werking treedt, wordt de definitieve omgevingsverordening vastgesteld. Deze definitieve verordening wordt tegelijk met de Omgevingswet van kracht.

De verordening is één van de uitvoeringsinstrumenten van de provincie om haar doelen te realiseren. In de Omgevingsverordening vertaalt de provincie kaderstellende elementen uit het provinciaal beleid in regels die van toepassing zijn op (gemeentelijke) bestemmingsplannen.

Het plangebied valt volgens de Interim Omgevingsverordening onder de volgende gebieden:

- **Stalderingsgebied**
(rechtstreeks werkende regels: landbouw & instructieregels gemeenten: specifieke regels voor agrarische ontwikkelingen)
- **Sanerings- en verplaatsingslocatie – RBV**
(rechtstreeks werkende regels: landbouw & instructieregels gemeenten: specifieke regels voor agrarische ontwikkelingen)
- **Landelijk gebied**
(rechtstreeks werkende regels: landbouw & instructieregels gemeenten: basiskaart landelijk gebied)
- **Norm wateroverlast buiten Stedelijk gebied**
(Instructieregels waterschappen: watersystemen, -veiligheid en -berging)
- **Normen wateroverlast**
(instructieregels voor waterschappen: watersystemen, -veiligheid en -berging)

Stalderingsgebied (art. 2.74 en 3.52)

Het stalderingsgebied houdt in dat het gebied waarbinnen het oprichten van een dierenverblijf voor een hokdierhouderij is gekoppeld aan de sanering van een bestaand dierenverblijf van een hokdierhouderij. Het doel is hierbij de regionale concentratie van vee reguleren en verdere leegstand te voorkomen. Dit vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

Sanerings- en verplaatsingslocatie – RBV (art. 2.76)

Deze regel voorkomt dat opnieuw bebouwing wordt opgericht voor het type bedrijf dat eerder met subsidie is gesaneerd of verplaatst omdat er nog geen passende herbestemming in werking is getreden. Gebleken is dat er soms jaren verstrijken tussen de sanering en de aanpassing van het bestemmingsplan. Zolang een bestemmingsplan niet is aangepast, kan de functie eenvoudig opnieuw aangevraagd worden. Dat is niet wenselijk gelet op de inzet van publieke middelen bij de sanering.

Deze aanduiding is het gevolg van het feit dat ter plaatse van het bouwperceel waar de bedrijfswoning aanwezig is, in 2003 gebruik is gemaakt van de provinciale Regeling Beëindiging Veehouderijtakken (RBV). Daarmee is één van de twee aanwezige veehouderijen binnen het bouwperceel destijds beëindigd. Met het uitzonderen van intensieve veehouderij op dat deel van

het bouwperceel, is in 2013 gevolg gegeven aan een volgens voornoemde regeling vereiste passende herbestemming in het bestemmingsplan Buitengebied 2013. Met onderhavige wijziging van het bestemmingsplan blijft de sinds 2013 bestaande passende herbestemming intact.

Landelijk gebied (art. 3.9 lid 1, art. 3.49, 3.50 en 3.73)

De artikelen 3.49 en 3.50 geven de regels weer voor de mogelijkheden van veehouderijen in het landelijk gebied. Deze regels zijn vertaald in het voorliggende bestemmingsplan.

Artikel 3.9 bepaalt dat een bestemmingsplan die een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maakt in Landelijk Gebied gepaard gaat met een fysieke verbetering van de landschappelijke kwaliteit van het gebied of de omgeving. Concrete mogelijkheden zijn een landschappelijke inpassing of het slopen van bebouwing (art. 3.9 lid 3).

Verder moeten afspraken betreffende de fysieke verbetering van de landschappelijke kwaliteit na worden gekomen die zijn gemaakt uit het regionaal overleg (art. 3.9 lid 2b). De provincie Noord-Brabant heeft in 2011 de handreiking Kwaliteitsverbetering opgesteld omtrent het landschap. In de subparagraaf 'Kwaliteitsverbetering' wordt nader ingegaan op hoe de verbetering van de landschappelijke kwaliteit vorm krijgt.

Norm wateroverlast buiten Stedelijk gebied (art. 4.4)

Dit zijn instructieregels betreffende overstromingskansen buiten Stedelijk gebied en de daarbij behorende inspanningsverplichting voor waterschappen. Er worden geen belemmeringen voorzien omtrent deze regels.

Normen wateroverlast (art. 4.2)

Dit zijn instructieregels betreffende overstromingskansen binnen Stedelijk gebied en de daarbij behorende inspanningsverplichting voor waterschappen. Er worden geen belemmeringen voorzien omtrent deze regels.

Zorgvuldig ruimtegebruik

In artikel 3.6 van de Interim Omgevingsverordening is gesteld dat het optimaal benutten van de bestaande bebouwde omgeving bijdraagt aan het behoud van de openheid en kwaliteit van het buitengebied. De toedeling van nieuwe functies moet in beginsel plaatsvinden binnen bestaand ruimtebeslag. Het is niet wenselijk dat overal 'los' in het landelijk gebied dergelijke voorzieningen worden opgericht. Het planvoornemen voorziet een functieverandering binnen het bestaande ruimtebeslag (plattelandswoning) en in een zeer beperkte vormverandering van het bouwvlak waarmee per saldo geen extra ruimtebeslag ontstaat.

Kwaliteitsverbetering

Voor iedere 'ruimtelijke ontwikkeling' dient onderbouwd te worden hoe invulling wordt gegeven aan artikel 3.9 lid 1 van de Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant. Met dit artikel benadrukt de provincie dat bij de realisering van een ruimtelijke ontwikkeling in Landelijk Gebied ook verzekerd moet worden dat er een verbetering van de fysieke ruimtelijke kwaliteit plaatsvindt.

Nieuw ruimtebeslag moet zo veel mogelijk voorkomen worden. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken.

De gemeente Someren onderschrijft beide principes en heeft in dat kader het 'Beeldkwaliteitsplan Buitengebied Someren' opgesteld. Zo moet bij nieuwe ontwikkelingen bijvoorbeeld zorg worden gedragen voor een goede landschappelijke inpassing conform de uitgangspunten van het beeldkwaliteitsplan. Daarnaast heeft de gemeente de Landschapsinvesteringsregeling Gemeente Someren als kader vastgelegd, waarin aangegeven wordt hoe gemeentebreed om te gaan met de Landschapsinvesteringsregel (LIR).

In de LIR wordt onderscheid gemaakt in 3 categorieën, afhankelijk van hun impact op de omgeving en het landschap. Het planvoornemen valt in categorie 2 uit de LIR. Met de voorgenomen vormverandering van het bouwvlak in het plangebied is per saldo geen sprake van een bestemmingswinst, omdat de omvang van het agrarisch bouwvlak in totaal gelijk blijft. Er is dan ook geen sprake van nieuw ruimtebeslag waarvoor een kwaliteitsverbetering van het landschap noodzakelijk is. Binnen het plangebied wordt voorzien in een landschappelijke inpassing.

Artikel 3.73, van de Interim Omgevingsverordening, bepaalt dat een bestemmingsplan kan voorzien in de vestiging van een niet-agrarische functie op een bestaand bouwperceel. Belangrijke randvoorwaarde voor het toelaten van dergelijke functies is dat de ontwikkeling past binnen de ontwikkelingsrichting van het gebied waar de locatie ligt.

Het plan maakt binnen een deel van het bouwperceel handel in landbouwmachines mogelijk, als nevenactiviteit bij het agrarisch bedrijf. Deze nevenactiviteiten bestaan uit de in- en verkoop van kleine landbouwmachines. De locatie is enkel ingericht voor de opslag van de machines/onderdelen. De in- en verkoop van machines en onderdelen vindt plaats via internet, e-mail en/of telefonisch. De klanten kunnen niet zonder afspraak binnen lopen. Klanten kunnen de machines bezichtigen of ophalen op basis van afspraak. Op de locatie is een 'werkplaats' aanwezig voor eigen gebruik conform de plattegrondtekening behorende bij de OBM (zie bijlage 3).

Met het feit dat er een 'werkplaats' voorhanden is voor alleen eigen gebruik en in- en verkoop en opslag plaatsvindt kan met zekerheid worden vastgesteld, gezien de beperkte ruimte, dat er sprake is van een bedrijf in milieucategorie 2. De belasting voor de omgeving kenmerkt zich hooguit door de opslag van de machines in het achterste gedeelte van de schuur. Voor opslaggebouwen geldt op grond van de vng-brochure 'bedrijven en milieuzonering' een grootste afstand van 30 meter tot gevoelige functies op basis van geluid. De schuur waarin de in- en verkoop en opslag van de kleine landbouwmachines plaatsvindt, ligt achter op het perceel en is als zodanig specifiek bestemd. Binnen 30 meter van deze schuur bevinden zich geen geluidgevoelige functies.

Conclusie

De voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling betreft hier alleen een vormverandering van het bestaande bouwvlak waarbij het bouwperceel voor de veehouderij intact blijft, het bestemmen van de (voormalige) agrarische bedrijfswoning tot plattelandswoning en het toestaan van een (kleinschalige) nevenactiviteit bij het agrarisch bedrijf. In de regels van onderhavig bestemmingsplan zijn de door de Verordening gestelde regels voor ontwikkelingsmogelijkheden van veehouderijen opgenomen.

4.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Someren 2028

Het primaire doel van de Structuurvisie Someren 2028 is om bestaande sectorale visies met elkaar te verbinden en om ze in onderlinge samenhang tot uitvoering te brengen. Dit sectorale beleid bestaat uit 7 thema's:

- Groen;
- Milieu en duurzaamheid;
- Infrastructuur;
- Economie;
- Recreatie;
- Wonen;
- Accommodaties, voorzieningen en leefbaarheid.

Economie – Agrarische sector

Het buitengebied van Someren blijft, ondanks grote veranderingen gedurende het afgelopen decennia, gekenmerkt door een intensief landbouwkundig gebruik. De dynamiek in de agrarische sector is groot. Enerzijds willen of moeten agrariërs hun bedrijf vergroten om te kunnen voldoen aan de eisen die worden gesteld vanuit een goed economisch functioneren, de (toekomstige) eisen van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij of bijvoorbeeld uit oogpunt van dierenwelzijn. Anderzijds stoppen veel agrariërs of willen ze hun bedrijfsactiviteiten verbreden om door neveninkomsten toch tot een adequaat inkomen te komen.

Sinds 2005 wordt uitvoering gegeven aan het reconstructieplan De Peel. Naast sociaal-economische en natuurdoelen ligt er een belangrijke opgave voor met name de intensieve veehouderij, het uit elkaar halen van strijdige functies en het tegelijkertijd toekomst bieden aan perspectievolle ondernemingen. De gemeente Someren heeft de uitvoering van het plan actief opgepakt door het proces van de afwaartse beweging en de inrichting van het landbouwontwikkelingsgebied (LOG) Someren-Heide. Ondanks dat de wettelijke grondslag voor het reconstructieplan is komen te vervallen, blijven de ambities van dit plan overeind.

De afwaartse beweging is er op gericht intensieve veehouderijbedrijven die nu op de verkeerde plek rondom de kernen of natuurgebieden liggen, te beëindigen of te verplaatsen. Dit wordt gefaciliteerd door de gemeente, waarbij er, naast het verdwijnen van overlast op de kernen, sprake is van ruimtelijke kwaliteitswinst op de oude locatie. De rol van de gemeente hierbij bestaat minimaal uit het wijzigen van vergunningen en/of het bestemmingsplan en maximaal uit begeleiding en compensatie van de betreffende agrariër.

De ervaring is dat, gelet op de complexiteit van deze dossiers, vaak maatwerk nodig is om binnen de bovengenoemde algemene kaders bedrijven te laten verplaatsen dan wel te komen tot een functiewijziging. Het actuele provinciaal beleid, zoals verwoord in de structuurvisie en de Verordening ruimte, geeft de speelruimte die de gemeente nodig heeft om te komen tot maatwerkoplossingen.

Ten aanzien van het 'landbouwontwikkelingsgebied' streeft de gemeente naar een uitwisselbaarheid van 'intensieve veehouderijbestemmingen', zonder dat het totale aantal gaat toenemen. Deze nieuwe ontwikkelingen dienen goed landschappelijk ingepast te worden.

Verder wordt voor het buitengebied gestreefd naar het handhaven en versterken van de ruimtelijke kwaliteit. Om dit te bereiken, is er voorrang in dit gebied voor boeren, burgers en buitenlui (recreanten). De gemeente wil de landschappelijke waarden en de natuur behouden en daar waar mogelijk versterken. Bedrijfsmatige activiteiten die hierin niet thuishoren worden tegengegaan.

Beleid plattelandswoning

De Wet plattelandswoning laat aan gemeenten de ruimte om zelf invulling te geven aan de regeling. De wet schrijft immers niet voor welke inhoud een plattelandswoning mag hebben, of deze mag worden uitgebreid, hoeveel bijgebouwen er mogen staan bij de plattelandswoning, etc. Dit is echter voor de bewoners van een plattelandswoning wel van groot belang. Om iedereen op dezelfde manier te kunnen behandelen, heeft de gemeente Someren het 'beleid plattelandswoning' vastgesteld in juni 2014. In het beleid zijn onder meer de criteria vastgelegd die verbonden worden aan het toekennen van de aanduiding 'plattelandswoning'. Het belangrijkste is dat er feitelijk sprake moet zijn van een in werking zijnd agrarisch bedrijf dat binnen hetzelfde bestemmingsvlak ligt als de woning. Voor wat betreft de bouwregels wordt aangesloten bij reguleren burgerwoningen en agrarische bedrijfswoningen. Dit betekent dat een plattelandswoning een maximale inhoud mag hebben van 750 m³ en dat er 100 m² aan bijgebouwen is toegestaan. Indien de bestaande bebouwing afwijkt van deze maten (mits hiervoor vergunningen zijn verleend) mogen deze maten als maximaal toelaatbaar worden aangehouden. De toekenning van de plattelandswoning kan niet leiden tot het oprichten van een nieuwe bedrijfswoning binnen het bouwvlak.

Sinds de inwerkingtreding van het beleid voor plattelandswoningen hebben zich in Someren diverse ontwikkelingen voorgedaan. Dit heeft voor de gemeente aanleiding gegeven het beleid nu te evalueren. Op 28 juni 2017 heeft de gemeenteraad ingestemd met de evaluatie en besloten een aantal wijzigingen in het beleid door te voeren. Belangrijke wijzigingen zijn:

- Bij het toekennen van een aanduiding plattelandswoning dient getoetst te worden aan het aspect fijn stof.
- Aanvullend dient nu ook getoetst te worden op het aspect endotoxinen.
- Een plattelandswoning is nu toegestaan bij 'landbouwinrichtingen, waar agrarische activiteiten worden verricht'. Dit betekent dat een plattelandswoning ook breder dan bij agrarische bedrijven mogelijk is, zoals gemechaniseerd loonwerk.
- Een landschappelijke inpassing is nu nodig voor het gedeelte van het bouwvlak dat gebruikt wordt voor de plattelandswoning (in tegenstelling tot eerder waar het bijbehorende agrarische bedrijf moest worden ingepast).
- De bouwregels en –mogelijkheden zijn aangepast: een maximum van 250 m² aan bijgebouwen bij de plattelandswoning is mogelijk indien aantoonbaar is dat sprake was van meer bijgebouwen vóór 1976 of een vergunning daarvoor is verleend.
- Expliciet is in de toetsingscriteria opgenomen dat een woning met een bestaande inhoud groter dan 750 m³ die grotere inhoud als bestaand wordt aangemerkt.
- Ook is het criterium toegevoegd dat de bestemming moet worden gewijzigd op het moment dat de bijbehorende landbouwinrichting wordt beëindigd.
- Het criterium dat de woning gedurende 10 jaar als bedrijfswoning moet zijn gebruikt, is geschrapt.

Het uitgangspunt bij ontwikkelingen in het buitengebied is dat er een ruimtelijke kwaliteitsverbetering dient te worden bewerkstelligd. Er dient daarom, waar mogelijk, te worden voorzien in landschappelijke inpassing van de plattelandswoning. Daarbij dient te worden aangesloten bij het Beeldkwaliteitsplan Buitengebied.

Het plangebied is opgenomen in het door de gemeente opgestelde beleid rond plattelandswoningen als locatie waar concrete vraag is naar de mogelijkheid voor een dergelijke woning. De locatie voldoet aan de randvoorwaarden voor het toestaan van het gebruik van de woning door derden. Het agrarisch bedrijf aan Michelslaan 11a is en blijft in werking. Met het bestemmingsplan wordt ook geen nieuwe bedrijfswoning toegestaan. Wat betreft de bouw- en gebruiksmogelijkheden wordt aangesloten bij reguliere burgerwoningen en (agrarische) bedrijfswoningen. Het perceel van de plattelandswoning is voorzien van een goede landschappelijke inpassing. De instandhouding van de landschappelijke inpassing is geborgd in de regels en het inrichtingsplan.

Conclusie

Het plan is passend binnen het gemeentelijk beleid. Binnen onderhavig bestemmingsplan is ter plaatse van de voormalige agrarische bedrijfswoning de functieaanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – plattelandswoning' opgenomen.

5. RANDVOORWAARDEN

5.1 Milieueffectrapportage

Op grond van het Besluit milieueffectrapportage, mede in relatie tot bijlage III bij de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling, moet voor bepaalde projecten een m.e.r. worden gemaakt of een m.e.r.-beoordeling worden uitgevoerd. Met een m.e.r. worden vooraf de milieugevolgen van een besluit in beeld gebracht.

Indien een activiteit een omvang heeft die onder de grenswaarden ligt, dient op grond van de selectiecriteria in de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling te worden vastgesteld of belangrijke nadelige gevolgen van de activiteit voor het milieu kunnen worden uitgesloten. Wanneer dat het geval is, is de activiteit niet m.e.r.-(beoordelings)plichtig. In het kader van de wijziging van het Besluit m.e.r. is een handreiking opgesteld over de vraag hoe moet worden vastgesteld of een activiteit met een omvang onder de drempelwaarde toch belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. In de handreiking is opgenomen dat voor elk besluit of plan dat betrekking heeft op activiteit(en) die voorkomen op de D-lijst en die een omvang hebben die beneden de drempelwaarden liggen een toets moet worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gebruikt.

De voorliggende ontwikkeling ziet op een beperkte wijziging van het bestemmingsvlak van een agrarisch bedrijf. Hierdoor is het Besluit milieueffectrapportage van toepassing, de categorieën C14 en D14 uit de bijlage van het Besluit zien op de oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens. Voor vleesvarkens geldt een m.e.r.-plicht bij een activiteit van 3.000 mestvarkens (C14). Een m.e.r.-beoordelingsplicht geldt voor activiteit vanaf 2.000 stuks mestvarkens (D14).

Op basis van de huidige situatie (OBM, 6 januari 2020) mogen maximaal 1452 vleesvarkens en 70 stuks vrouwelijk jongvee gehuisvest worden. Met de voorliggende beperkte vormverandering van het bouwvlak blijft de planologische ruimte voor de veehouderij om dierenverblijven op te richten gelijk aan de huidige geldende situatie. Er is geen voornemen om meer dieren te houden. In deze situatie worden de, in de onderdelen C en D van de bijlage van het Besluit m.e.r., genoemde dieraantallen niet overschreden.

Uit de beschouwing van de in deze toelichting (en bijgevoegde onderzoeken) opgenomen milieu-aspecten kan geconcludeerd worden dat er geen sprake is van een activiteit die belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. Een toetsing aan het Besluit m.e.r. is niet nodig.

Met de in dit bestemmingsplan opgenomen regels (overeenkomstig de Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant) is dit ook niet rechtstreeks mogelijk. Op het moment dat een aanvraag gaat spelen voor het houden van meer varkens, dient te worden afgeweken van het bestemmingsplan en moet worden gezien in hoeverre een m.e.r.-(beoordelings)plicht aan de orde is.

5.2 Bodemkwaliteit

Kader

Op grond van het Besluit ruimtelijke ordening dient een bodemonderzoek te worden verricht met het oog op de beoordeling van de realiseerbaarheid van een bepaalde (bestemmings)wijziging. In de praktijk wordt begonnen met een BIS-toets die eventueel uitgebreid kan worden met achtereenvolgens een vooronderzoek conform de NVN 5725 en een verkennend bodemonderzoek conform de NEN 5740 dan wel een daarvan afgeleid grofmaziger onderzoek dat is toegesneden op het stadium van planvorming.

Een bodemonderzoek kan ook worden gebruikt of is noodzakelijk ten behoeve van andere (wettelijke) kaders, namelijk:

- Woningwet: Op basis van artikel 8 van de Woningwet dient te worden voorkomen dat er wordt gebouwd op een bodem die zodanig is verontreinigd dat schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van gebruikers. Dit wordt voorkomen met het uitvoeren van een bodemonderzoek;
- Wet milieubeheer: nulsituatie voor te realiseren bedrijfsbestemmingen;
- Grondtransactie: aan- en verkoop van terreinen.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Onderzoek

Met het herbestemmen van de (voormalige) agrarische bedrijfswoning naar een plattelandswoning vindt geen functie-/gebruikswijziging plaats. De woning mocht eerst door de agrariër bewoond worden. Door de aanduiding 'plattelandswoning' wordt alleen toegestaan dat de woning ook door een derde mag worden bewoond. Het gebruik blijft hetzelfde. Er vinden bovendien geen ingrepen plaats waardoor de bodem geroerd wordt.

Ten aanzien van de vormverandering van het agrarisch bouwvlak vindt in zoverre een gebruiksverandering plaats dat nu onbebouwde agrarische grond mogelijkheden krijgt voor voorzieningen als een ontsluitingsweg, landschappelijke inpassing en waterberging. Andere ingrepen in de bodem zijn nu niet voorzien. Er worden geen bouwwerken opgericht waar mensen verblijven. Op het moment dat in de toekomst een bouwwerk wordt gebouwd waarbinnen mensen kunnen verblijven, is onderzoek naar de bodemkwaliteit bij de omgevingsvergunning nodig.

Conclusie

Het aspect bodemkwaliteit vormt geen belemmering voor de planontwikkeling.

5.3 Water

Kader

Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn water is een Europese richtlijn die moet leiden tot een verbetering van de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater. De Kaderrichtlijn moet in landelijke wet- en regelgeving worden omgezet. Met de komst van de Implementatiewet EG-kaderrichtlijn water is de KRW vertaald in de Nederlandse wetgeving. De Europese Kaderrichtlijn heeft gevolgen voor de gemeente op het gebied van riolering, afkoppelen, toepassing van bouwmaterialen en het ruimtelijke beleid. Er worden ecologische en fysisch-chemische doelen geformuleerd die afhankelijk zijn van de functie van een watergang.

Nationaal Waterplan 2016-2021

Het nationaal waterbeleid voor de komende jaren is in 2015 vastgesteld in het Nationaal Waterplan 2016-2021 door het kabinet. Het Rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening. Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn.

In de jaren voorafgaand aan het eerste Nationaal Waterplan uit 2009, gaven de Vierde Nota waterhuishouding, de Commissie Waterbeheer 21ste eeuw en het Nationaal Bestuursakkoord Water een belangrijke impuls aan het waterbeheer. Dit gaat met het Nationaal Waterplan 2016-2021, vastgesteld in 2015, een nieuwe fase in.

Het nationaal waterbeleid stelt geen specifieke regels aan de ruimtelijke ontwikkeling in het plangebied.

Waterbeheerplan 2016-2021

Waterschap de Dommel is verantwoordelijk voor het regionaal waterbeheer in oostelijk Midden-Brabant. Binnen het beheergebied is het waterschap verantwoordelijk voor het waterkeringenbeheer, het waterbeheer en het transporteren en zuiveren van afvalwater. Het huidige Waterbeheerplan 2016-2021, Waardevol Water, is in 2015 vastgesteld en vanaf 1 januari 2016 actueel. Het plan beschrijft de hoofdlijnen voor het te voeren beleid van Waterschap De Dommel voor de periode 2016-2021.

Wat het Waterbeheerplan anders maakt dan zijn voorgangers is dat er vier uitgangspunten zijn geformuleerd die de richting aangeven van al de plannen en oplossingen van het waterschap.

1. De beekdalbenadering

Ook al is de stad heel anders dan het buitengebied, toch maken onze steden en dorpen deel uit van eenzelfde beekdal waar logische natuurwetten gelden. Door dit beekdal als groter geheel steeds voor ogen te houden, kunnen we integraler en effectiever werken. Wel is samenwerking met andere overheden, andere waterpartners en inwoners daarbij essentieel. Water verbindt de stad met het ommeland. Water verbindt mensen.

2. De gebruiker centraal.

De omgeving wordt op heel veel verschillende manieren gebruikt. Ook veranderen de behoeften en belangen van gebruikers. De waarde van water verandert met de maatschappij mee. Daar hebben we oog voor en daar spelen we op in.

3. Samen sterker.

Door de handen ineen te slaan met andere overheden en waterpartners, boeren en bedrijven, bereiken we meer dan op eigen houtje. Zij aan zij zoeken we naar de beste oplossingen en maken we daar werk van. Als waterschap willen we inspireren en ruimte geven. Door flexibel te zijn in de samenwerking met ideeën van derden versterken we onze uitvoeringskracht.

4. Gezonde toekomst.

Ook toekomstige generaties willen we voldoende, veilig en schoon water bieden. Overal in de maatschappij zien we het streven naar duurzaamheid. Het denken in kringlopen is daarbij de basis. Als waterschap sluiten we hierbij aan. We zien dat als een inspirerende uitdaging. Niet alleen voor ons, maar voor iedereen. Mensen bewust maken van de waarde van water om zo tot duurzaam gebruik te komen: ook dat zal de komende jaren in ons werk verweven zijn.

Het plan is afgestemd op het Stroomgebiedsbeheerplan Maas, het Nationaal Waterplan en het Provinciaal Waterplan. De volgende thema's zijn leidend in het waterbeheerplan:

1. Droge voeten (waterberging)
2. Voldoende water (beheer grond- en oppervlaktewater)
3. Natuurlijk water (behalen ecologische doelstellingen)
4. Schoon water (afvalwater)
5. Schone waterbodem (terugbrengen verontreiniging waterbodems)
6. Mooi water (beleving water in omgeving)

Binnen de kerntaken van Waterschap De Dommel zijn er twee onderwerpen die met hoge prioriteit worden opgepakt:

- Het voorkómen van wateroverlast;
- Het herstellen van het watersysteem van Natura 2000-gebieden.

In het kader van het huidige overheidsbeleid, provinciaal beleid en het beleid van Waterschap De Dommel dient invulling te worden gegeven aan 'duurzaam stedelijk waterbeheer'. Bij ruimtelijke ontwikkelingen, waaronder ver- en nieuwbouwplannen, hanteert het waterschap een aantal beleidsuitgangsprincipes ten aanzien van het duurzaam omgaan met water, die van belang zijn als vertrekpunt van het overleg tussen initiatiefnemer en waterbeheerder.

In hoofdlijnen betekent dit dat er hydrologisch neutraal gebouwd dient te worden, dat wil zeggen dat het bestaande grondwaterregime intact moet blijven. Voor de verwerking van hemelwater dienen de afwegingsstappen hergebruik-vasthouden-bergen-afvoeren als uitgangspunt te worden gehanteerd. Ten aanzien van de waterkwaliteit geldt de trits schoonhouden-scheiden-zuiveren.

Het plangebied moet voldoende berging bevatten om een statistische bui met een herhalingskans van 1 keer in de 10 jaar + 10% te kunnen bergen. Daarnaast dient te worden berekend welke gevolgen optreden wanneer een statistische bui met een herhalingskans van 1 keer in de 100 jaar + 10% valt. De leeglooptijd van de bergingsvoorziening (door afvoer, infiltratie en verdamping) is maximaal 72 uur, zodat de volledige bergingscapaciteit beschikbaar is voor het opvangen van een volgende bui. Afvoer vanuit de berging mag niet meer bedragen dan de afvoer vóór de stedelijke ontwikkeling. Met de onderstaande door het waterschap ontwikkelde HNO-tool kan de benodigde berging worden berekend.

Algemene (reken)regel voor verhardingstoename tussen 2000 en 10.000 m²

In de nieuwe keur waterschap Brabantse Delta/De Dommel/Aa en Maas 2015 is een eenvoudige rekenregel opgenomen voor plannen met een verhardingstoename tussen 2000 en 10.000 m²: 'Benodigde compensatie (in m³) = Toename verhard oppervlak (m²) * Gevoeligheidsfactor * 0,06 (in m)'. De onderbouwing voor de factor 0,06 staat in het document 'Hydrologische uitgangspunten bij de Keurregels voor afvoeren van hemelwater, Brabantse waterschappen'.

Vrijstelling voor verhardingstoename onder 2.000 m²

Plannen met een verhardingstoename tot 2.000 m² zijn onder de nieuwe keur vrijgesteld van compensatie. Vanuit het watersysteem geredeneerd bestaat er geen aanleiding om onder deze oppervlaktemaat compenserende maatregelen te eisen.

Waterhuishoudkundig (model)onderzoek voor verhardingstoename groter dan 10.000 m²

Voor plannen met een verhardingstoename boven 10.000 m² gelden geen algemene regels, maar de beleidsregels die zijn opgenomen in hoofdstuk 13 uit de keur. De maatregelen die genomen dienen te worden ter compensatie van deze ontwikkelingen worden bepaald aan de hand van de keur. De te treffen compenserende maatregelen dienen in deze gevallen onderbouwd te worden met een waterhuishoudkundig (model)onderzoek.

Waterplan Gemeente

De gemeenteraad van Someren heeft in juli 2005 een Waterplan vastgesteld. Het Waterplan doet dienst als kaderstellend rapport. Het geeft de samenhang binnen het watersysteem aan en legt de beleidsmatige afspraken vast. Voor ruimtelijke ontwikkelingen zijn hierbij met name de in het rapport opgenomen infiltratiekansenkaart en de functiegeschiktheidskaart een goed hulpmiddel bij het uitwerken van de in het Waterplan aangegeven principes, die van belang zijn als vertrekpunt in het kader van de watertoetsprocedure. Deze principes betreffen kortweg:

- het gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater;
- doorlopen van de afwegingsstappen: (hergebruik), infiltratie, buffering en af-
- voer;
- hydrologisch neutraal bouwen.

Voor het plangebied zijn geen doelstellingen gespecificeerd.

Watertoets

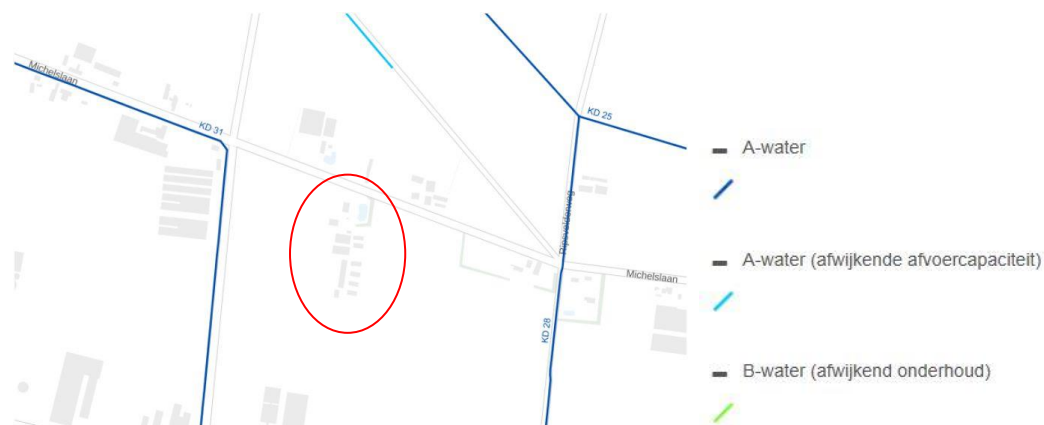
Sinds 1 november 2003 is het wettelijk verplicht, in het kader van het Besluit ruimtelijke ordening, een watertoets te verrichten. In de toelichting bij ruimtelijke besluiten en plannen, waarop bovengenoemd besluit van toepassing is, is het noodzakelijk een beschrijving te geven van de manier waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding.

Ten behoeve van de watertoets is voor het plangebied de waterhuishoudkundige situatie onderzocht. Daarbij wordt aandacht besteed aan de huidige bodemkundige en (geo)hydrologische

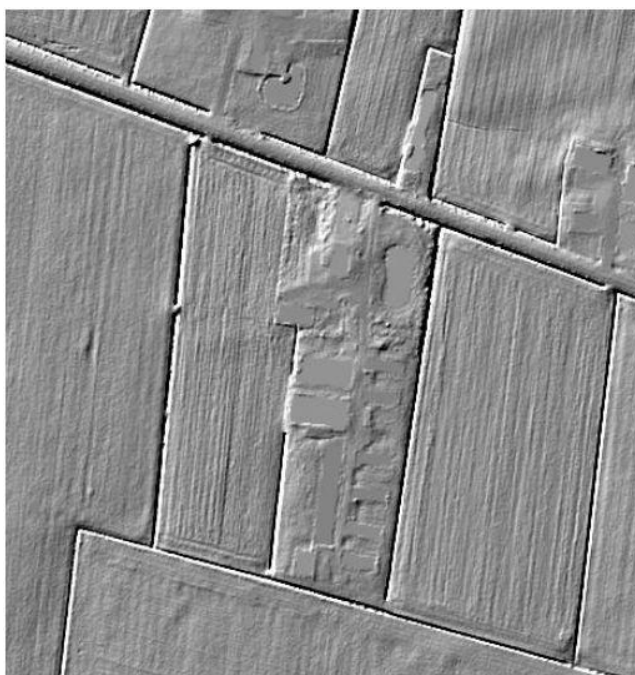
situatie, de gehanteerde uitgangspunten en randvoorwaarden, en de mogelijkheden om (afgekoppelde) neerslag in de toekomstige situatie te bergen en te infiltreren.

Bestaande situatie waterhuishouding

Het plangebied valt binnen het beheergebied van het waterschap De Dommel. Aangrenzend of in de directe nabijheid van de planlocatie zijn geen A- of B-watergangen aanwezig.

Afbeelding 8 Uitsnede legger waterschap

Afbeelding 9 huidige lokale systeem (bron: AHN)

Afbeelding 13 geeft op basis van de hoogtekaart een duidelijk beeld van het bestaande lokale watersysteem van sloten en greppels. Aan de voorzijde van het perceel, aan de zijde van de Michelslaan is een sloot gelegen. Het hemelwater dat op de woning valt watert af op deze sloot. Ten oosten van de woning ligt een vijver met een omvang van 40 x 20 meter en een diepte van 2 meter. Het hemelwater dat op de garage bij de woning valt voert naar deze vijver af. Bij de veldschuur wordt het hemelwater afgevoerd naar de aanwezige sloot aan de achterzijde van het perceel van de woning.

Voor het hemelwater dat valt op de agrarische bedrijfsgebouwen en verhardingen op het bedrijfsp perceel geldt ook dat het water vertraagd wordt afgevoerd naar de aangrenzende sloten.

Nieuwe situatie waterhuishouding

Voor het afvoeren van hemelwater geldt het uitgangspunt 'hydrologisch neutraal bouwen'. Dit betekent dat het hemelwater dat op daken en verhardingen valt niet versneld mag worden afgevoerd naar oppervlaktewater.

Op basis van de Keur en de 'Beleidsregel Hydrologische uitgangspunten bij de Keurregels voor afvoeren van hemelwater, Brabantse waterschappen' wordt geen compensatie vereist voor plannen waarbij de toename van het verhard oppervlak maximaal 2.000 m² is.

Met de voorliggende planontwikkeling wordt nu alleen voorzien in een verharding door middel van de extra inrit. Een deel van de oude inrit wordt verwijderd en blijft onverhard. Op basis hiervan is van de toekomstige verharding een inschatting gemaakt.

De extra verharding van de inrit heeft een oppervlakte van circa 870 m². Dit ligt onder de drempel van toename die het waterschap stelt, waarvoor compensatie geldt. Daarmee is geen compensatie vereist voor dit plan.

Aan de voorzijde, parallel aan de Michelslaan, is een sloot aanwezig. Langs het bedrijfsperceel ligt aan de oostzijde over de gehele lengte naar achteren toe een sloot (220 meter). Aan de westzijde van het bedrijfsperceel is ook een sloot/greppel aanwezig (140 meter). Tevens is op het perceel bij de woning een grote vijver/poel gelegen. Deze voorzieningen vangen momenteel het water op en zullen dit in de nieuwe situatie ook doen.

Afvalwater

Het afvalwater zal, net als in de huidige situatie, worden afgevoerd via het gemeentelijke rioleringsstelsel. Er is voldoende capaciteit voor het afvoeren van het afvalwater.

Waterkwaliteit

Voorkomen moet worden dat aan de bodem en het grond- en oppervlaktewatersysteem vervuilende stoffen worden toegevoegd. Het gebruik van uitlogende bouwmaterialen dient voorkomen te worden omdat deze de kwaliteit van het hemelwater negatief beïnvloeden (gedurende zowel de bouw- en gebruiksfase alsmede de inrichting van de openbare ruimte). Emissies naar het oppervlaktewater van PAK (teer- en bitumeuse materialen, verduurzaamd hout), lood, zink en koper (via regenwaterafvoer) moeten worden tegengegaan.

Wateradvies

De uitwerking van het voorliggende plan in deze waterparagraaf is in het kader van het wettelijk vooroverleg aan het waterschap De Dommel toegezonden. Op 26 oktober 2017 is van het waterschap een wateradvies ontvangen. Het advies is verwerkt in voorliggende waterparagraaf.

Conclusie

Waterhuishoudkundig zijn er geen belemmeringen voor de voorgenomen vormverandering van het bouwvlak en het gebruik van de (voormalige) bedrijfswoning als plattelandswoning. Het hemelwater wordt afgekoppeld van het afvalwater en gescheiden verwerkt via infiltratiesloten. Voor derden is geen overlast te verwachten.

5.4 Luchtkwaliteit

Kader

De Nederlandse regelgeving voor luchtkwaliteit is gebaseerd op Europese richtlijnen. Deze richtlijnen waren vervat in het Besluit luchtkwaliteit 2005. Dat Besluit is per 15 november 2007 vervangen door een nieuwe titel 5.2 van de Wet milieubeheer. Omdat titel 5.2 handelt over luchtkwaliteit staat deze ook wel bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Specifieke onderdelen van deze wet zijn uitgewerkt in algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) en ministeriële regelingen. Voor de verschillende stoffen zijn normen (grenswaarden) opgenomen voor de jaargemiddelde concentraties en voor dagelijkse concentraties (vierentwintiguurgemiddelde).

De Wet Luchtkwaliteit voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het 'Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL)'. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgelegd dat deze 'niet in betekende mate (NIBM)' bijdragen aan de luchtverontreiniging.

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekende mate' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. Voor de periode tussen het in werking treden van de 'Wet luchtkwaliteit' en het verlenen van derogatie door de EU is het begrip 'niet in betekende mate' gedefinieerd als 1% van de grenswaarde voor NO₂, PM₁₀ en PM_{2,5}. Na verlening van derogatie treedt het NSL in werking en wordt de definitie van NIBM verschoven naar 3% van de grenswaarde. In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die NIBM bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Ook als het bevoegd gezag op een andere wijze, bijvoorbeeld door berekeningen, aannemelijk kan maken dat het geplande project NIBM bijdraagt, kan toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit achterwege blijven.

De op 1 januari 2013 in werking getreden Wet plattelandswoning regelt dat plattelandswoningen in mindere mate worden beschermd tegen milieugevolgen van het bijbehorende bedrijf. Naar aanleiding van jurisprudentie (uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 4 februari 2015) is echter bepaald dat op basis van Europese regelgeving ter plaatse van een plattelandswoning de luchtkwaliteit wel beoordeeld dient te worden.

Onderzoek

Beoogd wordt om een voormalige bedrijfswoning aan de Michelslaan 11 om te zetten naar een plattelandswoning. De woning zal daarmee bewoond mogen worden door derden (burgers) die geen functionele relatie hebben met bijbehorend agrarisch bedrijf. In het kader van het onderzoek naar de luchtkwaliteit is door Tritium een rapport opgesteld. Het rapport is in de bijlagen van deze toelichting opgenomen.

Beoogd wordt om de agrarische bedrijfswoning ter plaatse van de onderzoekslocatie aan te duiden als 'plattelandswoning'. De agrarische bedrijfswoning zal daarmee bewoond mogen worden door derden (burgers) die geen functionele relatie hebben met het bijbehorende agrarische bedrijf. De op 1 januari 2013 in werking getreden Wet plattelandswoningen regelt dat plattelandswoningen in mindere mate worden beschermd tegen milieugevolgen van het bijbehorende bedrijf. Naar aanleiding van jurisprudentie (4 februari 2015, Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State) is echter bepaald dat op basis van Europese regelgeving ter plaatse van een plattelandswoning de luchtkwaliteit wel beoordeeld dient te worden.

De jaargemiddelde achtergrondconcentratie bedraagt 21,15 µg/m³ (bron: Grootschalige Concentratie- en Depositiekaart Nederland). Uit de berekening met het programma ISL3a blijkt dat de maximale jaargemiddelde concentratie 23,06 µg/m³ bedraagt. Het aantal overschrijdingen bedraagt maximaal 11 dagen per jaar. Derhalve kan gesteld worden dat wordt voldaan aan de wettelijke grenswaarde van 40 µg/m³ en 35 overschrijdingsdagen.

Ter plaatse is met betrekking tot het aspect luchtkwaliteit (fijnstof) dan ook sprake van een goed woon- en leefklimaat.

Omgevingsvergunning Beperkte Milieutoets

In het kader van de OBM (6 januari 2020) is voor luchtkwaliteit nader gekeken naar fijnstof. Door het toepassen van gecombineerde luchtwasinstallaties worden maatregelen getroffen ten aanzien van fijn stof (PM₁₀) vanwege het houden van dieren.

Er is sprake van een PM₁₀ concentratie van maximaal 21,42 µg/m³ (norm 40 µg/m³). Het aantal overschrijdingsdagen is maximaal 9,2 (norm 35). Dit zijn de concentraties voor de Michelslaan 14. Hieruit blijkt dat ruimschoots wordt voldaan aan de normen van de Wet luchtkwaliteit, en dat luchtkwaliteit geen aanleiding geeft tot een GGD-advies.

Voor de vergunningverlening moet sinds 1 januari 2015 ook de jaargemiddelde grenswaarde voor PM 2,5 worden meegenomen in de toetsing. De norm bedraagt 25 µg/m³. Het is mogelijk om het naleven van de grenswaarde voor PM 2,5 verspreiding met ISL3A aannemelijk te maken. Het programma ISL3A kan namelijk wel de bronbijdrage voor PM 10 berekenen. Deze deeltjes hebben een (aerodynamische) diameter van 10 µm of kleiner. Hierin bevindt zich dus ook het aandeel PM 2,5. Het antwoord geeft niet de feitelijke PM 2,5 concentratie weer. Maar maakt vaak wel aannemelijk dat de PM_{2,5} concentraties de grenswaarde niet overschrijdt. In onderhavige aanvraag is er sprake van een PM₁₀ belasting van 21,42 µg/m³. Hiermee is ook zeker gesteld dat de locatie voldoet aan de genoemde grenswaarde van 25 µm.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de beoogde ontwikkeling en gesteld kan worden dat sprake is van een goed woon- en leefklimaat.

5.5 Geluid

Kader

Bepaalde functies worden aangemerkt als geluidgevoelig, zoals woningen. Een zorgboerderij (zonder overnachting) en recreatieve functies zijn geen zogenaamde 'geluidgevoelige bestemmingen'. Om deze reden gelden de regels en normen uit de Wet geluidhinder (Wgh) en het Besluit geluidhinder (Bgh) niet. Er dient echter wel te worden aangetoond dat de ontwikkeling een goed woon- en leefklimaat zal krijgen.

Wegverkeerslawaaï

Krachtens de Wgh worden aan weerszijden van een weg zones aangegeven (artikel 74 Wgh). Binnen deze zones worden eisen gesteld aan de geluidbelasting. Buiten de zones worden geen eisen gesteld. Een weg is niet zoneplichtig, indien sprake is van:

- wegen die gelegen zijn binnen een als woonerf aangeduid gebied (artikel 74 lid 2a Wgh) of;
- wegen waarvoor een maximumsnelheid van 30 km per uur geldt (artikel 74 lid 2b Wgh).

De breedte van de geluidzones als functie van het aantal rijstroken van de weg en het soort gebied is weergegeven in onderstaande tabel:

Gebied	Breedte geluidzone
Stedelijk	
- 1 of 2 rijstroken	200 meter
- 3 of meer rijstroken	350 meter
Buitenstedelijk	
- 1 of 2 rijstroken	250 meter
- 3 of 4 rijstroken	400 meter
- 5 of meer rijstroken	600 meter

Tabel 1: breedte geluidzones als functie van het aantal rijstroken

Onderzoek

Het plangebied ligt binnen de invloedssfeer van de Michelslaan, de Gelderselaan en de Brabantlaan. Onderhavige ruimtelijke ontwikkeling maakt geen (nieuwe) geluidgevoelige bestemmingen mogelijk. Een akoestisch onderzoek in het kader van de Wet geluidhinder is dan ook niet noodzakelijk.

Wel maakt het plan een nieuwe inrit voor het agrarisch bedrijf mogelijk. Geluidbronnen voor transport van en naar de inrichting kunnen op een andere afstand van gevoelige objecten komen te liggen. In kwalitatieve zin is op te merken dat het meest nabij gelegen geluidgevoelig object in de bestaande en beoogde situatie, de bedrijfswoning Michelslaan 14 is. De afstand van de inrit tot deze woning wordt groter. Op grond hiervan wordt geconcludeerd dat, indien de huidige situatie aan geluidgrenswaarden wordt voldaan, dit in de beoogde situatie zeker ook het geval zal zijn.

Ook verschuift in de beoogde situatie het bouwvlak richting de woning Michelslaan 10. De geluidsbelasting van het bedrijf naar de woning kan hierdoor toenemen, maar gelet op de afstand van de inrichting tot de woning zal dit geen belemmeringen opleveren.

Omliggende bedrijven

Nieuwe geluidgevoelige objecten kunnen bestaande bedrijven beperken in hun bedrijfsvoering. Omdat binnen het plan geen nieuwe gevoelige bestemmingen worden gerealiseerd, worden omliggende bedrijven niet beperkt in de bestaande milieurechten door de realisatie van het plan.

Omgevingsvergunning Beperkte Milieutoets

In het kader van de OBM (6 januari 2020) is ook naar het aspect geluid gekeken. Het geluid afkomstig van de veehouderij heeft naast ventilatoren hoofdzakelijk (bedrijfs)verkeer als bron. Op grond van de Handreiking Bedrijven en milieuzonering van de VNG geldt ten aanzien van geluid voor een varkenshouderij een richtafstand van 30 meter.

Tussen de bestaande stallen en de dichtstbijzijnde woning van derden zit een afstand van 115 meter (Michelslaan 14). Deze woning van derden betreft burgerwoning. Gelet op het voorgaande wordt een akoestisch onderzoek niet nodig geacht.

Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor de planontwikkeling.

5.6 Geurhinder

Kader

Vanaf 1 januari 2007 de Wet geurhinder en veehouderij (Wvg) het toetsingskader als het gaat om geurhinder afkomstig van dierenverblijven van (individuele) veehouderijen. De geuremissie is afhankelijk van het aantal en soort dieren dat binnen de inrichting aanwezig is. In de aan de Wgv gekoppelde Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) is per diercategorie een geuremissiefactor vastgesteld, uitgedrukt in Europese odour units per tijdeenheid per dier ($ou_E/s/dier$).

Op grond van artikel 3 Wgv gelden geurnormen voor binnen en buiten de bebouwde kom. Gemeenten mogen hiervan afwijken door middel van een gemeentelijke verordening.

Voor plattelandswoningen is de Wet plattelandswoningen van toepassing waarbij in de Wet geurhinder en veehouderij een nieuw derde lid aan artikel 2 is toegevoegd. Daardoor is de afgesplitste (bedrijfs)woning geen belemmering voor de bedrijfsvoering van de veehouderij waartoe de woning behoorde. De plattelandswoning blijft onderdeel van de inrichting, maar er is geen bescherming tegen de geur van de "eigen" inrichting met dierenverblijven. De plattelandswoning mag echter geen belemmering geven aan overige veehouderijen in de omgeving.

De gemeente Someren heeft in 2010 de Verordening Geurhinder en Veehouderij vastgesteld. Er wordt onderscheid gemaakt in een aantal gebieden waarvoor verschillende geurbelastingen gelden. Het onderhavig plangebied valt binnen het "Buitengebied". Hiervoor geldt dat de maximale geurbelasting van een veehouderij op een geurgevoelig object is vastgesteld op $14 ou_E/m^3$.

In juni 2017 is door de gemeenteraad van Someren een evaluatie van de geurgebiedsvisie vastgesteld. Deze evaluatie is uitgevoerd met het oog op het herbestemmen van zoveel mogelijk voormalige bedrijfswoningen. Het doel is om te komen tot andere normen voor de cumulatieve achtergrondgeurbelasting en een onderbouwing daarvoor. Op basis daarvan wordt de geurgebiedsvisie van 2010 aangevuld.

Uit het onderzoek naar de geurbelasting van veehouderijen op potentiële burgerwoningen is de conclusie getrokken dat het verhogen van de te hanteren norm voor de maximale geurbelasting voor achtergrondniveau extra te bestemmen burgerwoningen oplevert. Dit effect doet zich vooral voor tot 28 of 32 odour units; een verdere verhoging van de norm levert nog maar een beperkt aantal extra te bestemmen burgerwoningen op. Daarbij is rekening gehouden met de te verwachten

geurhinder en mogelijke gezondheidsrisico's en zo te komen tot een verantwoord woon- en leefklimaat.

De gemeente heeft besloten de norm voor de achtergrond geurbelasting voor het gehele buitengebied te stellen op 28 ouE /m³.

Onderzoek

Door Tritium is onderzoek uitgevoerd naar geur met betrekking tot de beoogde plattelandswoning en bekeken of sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Nagegaan is of voor het plangebied een goed woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd (belang geurgevoelig object) en of het bouwvlak van eventuele omliggende veehouderijbedrijven optimaal benut kunnen blijven, de zogenaamde omgekeerde werking (belang veehouderij en derden).

Zowel de voorgrondbelasting als de achtergrondbelasting zijn daarbij in beeld gebracht met behulp van V-Stacks Vergunning en V-Stacks Gebied. De veehouderij aan Michelslaan 17 is daarin maatgevend, de berekeningen brengen dan ook de geurbelasting van dit bedrijf in beeld.

De beoogde woning is gelegen in het buitengebied, binnen een concentratiegebied (Zuid). Op basis van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) bedraagt de norm voor een geurgevoelige object derhalve 14 ouE/m³. In de Wgv is in artikel 6.1 opgenomen dat gemeenten bij gemeentelijke verordening binnen bepaalde bandbreedten mogen afwijken van de wettelijke standaardnormen. De gemeente Someren houdt in de Verordening geur en veehouderijen ten aanzien van geurgevoelige objecten in het buitengebied evenals vast aan de norm van 14 ouE/m³.

De beoogde plattelandswoning is een geurgevoelig object horende bij een veehouderij. In dat geval is artikel 3.2 van toepassing en dient een afstand van 50 meter aangehouden te worden ten opzichte van omliggende veehouderijen. De afstand van de plattelandswoning tot aan de dichtstbijzijnde veehouderij bedraagt meer dan 50 meter. Er wordt hiermee voldaan aan het principe 'vaste afstanden' conform de Wgv.

Er wordt voldaan aan de maximale voorgrondbelasting van 14 ouE/m³. De feitelijke huidige voorgrondbelasting vanaf de dichtstbijzijnde gelegen stallen van de Michelslaan 17 bedraagt op de gevel van de beoogde plattelandswoning maximaal 8,6 ouE/m³. Uitgaande van de berekende geurbelastingen is voor het plangebied de achtergrondbelasting maatgevend. Uit de berekening volgt dat de achtergrondbelasting ter plaatse van het plangebied maximaal 21,3 ouE/m³ bedraagt. Derhalve kan gesteld worden dat ter plaatse van de beoogde plattelandswoning sprake is van een tamelijk slecht woon- en leefklimaat.

De gemeente Someren hanteert in navolging van het advies van de Omgevingsdienst een norm voor de achtergrondbelasting in het buitengebied van 28 ouE/m³. Derhalve kan worden vastgesteld dat er ter plekke van de beoogde plattelandswoning sprake is van een acceptabel woon- en leefklimaat.

Op basis van het voorgaande kan worden geconcludeerd dat de beoogde plattelandswoning op voldoende afstand is gelegen tot de dichtstbijzijnde veehouderijen. De omliggende veehouderijen worden door de omzetting van het planvoornemen niet (verdergaand) beperkt. Er is sprake van een acceptabel woon- en leefklimaat. Het aspect geur vormt geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

Omgevingsvergunning Beperkte Milieutoets

In het kader van de OBM (6 januari 2020) is geur beschouwd. Hieruit komt het volgende naar voren. De afstand tussen het emissiepunt van het bedrijf en de dichtstbijzijnde woning binnen de bebouwde kom dient minimaal 100 meter te zijn. De bebouwde kom van Someren – Heide is gelegen op meer dan 1.000 meter van het bedrijf. De afstand tussen het emissiepunt van het bedrijf en de dichtstbijzijnde woning buiten de bebouwde kom dient minimaal 50 meter te zijn. De dichtstbijzijnde woning buiten de bebouwde kom is Michelslaan 14, de afstand bedraagt 115 meter.

De afstand tussen de gevel van de stal en de dichtstbijzijnde woning buiten de bebouwde kom dient minimaal 25 meter te zijn. De dichtstbijzijnde woning buiten de bebouwde kom is Michelslaan 14, de afstand bedraagt 115 meter.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat de plattelandswoning op voldoende afstand is gelegen tot omliggende veehouderijen. Omliggende veehouderijen worden door de realisatie van het nieuwe plan niet (verdergaand) beperkt. Uitgaande van de berekende geurbelastingen is voor het plangebied een maximale voorgrondbelasting van 11,7 ouE/m³ maatgevend. Dit komt overeen met een 'matig' woon- en leefklimaat, maar kan als aanvaardbaar worden beschouwd.

5.7 Gezondheid

Het aspect gezondheid krijgt steeds meer aandacht in de ruimtelijke ordening. Gezondheid speelt een rol in veel ruimtelijke en milieu-afwegingen. Dat onder de milieutoetsing (bij vergunning of melding) ook de belangen voor de gezondheid van mensen valt, is vaste jurisprudentie van de Raad van State.

Veel milieuregelingen en milieunormen hebben hun achtergrond in de effecten op de gezondheid en de veiligheid van mensen. Bekende voorbeelden zijn de wettelijke normen op het gebied van geluidhinder (verkeerslawaaï, spoorweglawaaï en industrielawaaï), luchtkwaliteit (fijnstof) en externe veiligheid.

De gezondheidsrisico's die veehouderijen mogelijk voor de mens met zich brengen, vragen steeds meer aandacht in het omgevingsrecht. Enerzijds is dit het gevolg van uitbraken, bijvoorbeeld de uitbraak van Q-koorts in 2009. Anderzijds verandert de maatschappelijke opvatting over het (bedrijfsmatig en grootschalig) houden van dieren, waardoor de negatieve effecten – waaronder de potentiële gevaren voor de mens – steeds vaker voor het voetlicht worden gebracht. Dit heeft ertoe geleid dat er vanaf 2009 diverse onderzoeken zijn en worden uitgevoerd naar de relatie tussen veehouderijen en volksgezondheid.

Verkenkend onderzoek intensieve veehouderij en gezondheid (IVG, 2009 – 2011)

Tussen 2009 en 2011 is een verkennend onderzoek uitgevoerd door IRAS, NIVEL en RIVM naar de relatie tussen gezondheidsstatus, zoals geregistreerd bij huisartsen, en afstand tot veehouderijen en in de lucht gemeten concentraties van bacteriën en fijnstof in de buurt van een aantal veehouderijen. Eén van de bevindingen is dat bij mensen die in de omgeving van pluimvee- of geitenbedrijven wonen vaker longontsteking werd gevonden. Een andere bevinding is dat er minder astma voorkomt bij omwonenden van veehouderijen, maar dat wanneer mensen astma of COPD hebben, zij vaker complicaties van hun ziekte hebben.

Wat betreft de blootstelling zijn hogere endotoxine niveaus gemeten rondom pluimvee- en varkensbedrijven ten opzichte van de achtergrondniveaus.

De resultaten van bovengenoemd onderzoek zijn aanleiding geweest voor uitvoeren van het uitgebreide VGO onderzoek naar de blootstelling van omwonenden van veehouderijen en de gezondheidsrisico's van deze blootstelling.

Gezondheidskundige advieswaarde endotoxine

In de Gezondheidsraad hebben vooraanstaande wetenschappers op hun vakgebied (professoren en hoogleraren) zitting. Deze raad is het adviesorgaan voor het Rijk aangaande complexe gezondheidsvraagstukken. Endotoxine zijn ontstekingsbevorderende celwandresten van gram-negatieve bacteriën. De luchtwegen van mensen zijn daar zeer gevoelig voor. Het is een algemeen aanvaard wetenschappelijk inzicht dat endotoxine blootstelling negatieve gezondheidseffecten heeft op mensen. Op basis van heel veel onderzoek heeft de Gezondheidsraad een waarde van 90 EU/m³ maximale blootstelling aan endotoxinen onder arbeidsomstandigheden voorgesteld. Op grond van het IVG onderzoek ziet de Gezondheidsraad endotoxine als een goede indicator voor de blootstelling van omwonenden aan stoffen uit stallen die een negatieve invloed hebben op de

luchtwegen. Dit inzicht was voor de Gezondheidsraad in 2012 aanleiding om voor de algemene bevolking een gezondheidkundige advieswaarde voor endotoxine van 30 EU/m³ aan het Rijk te adviseren. Dit is 1/3e van de blootstelling (90 EU/m³) die de Gezondheidsraad aanvaardbaar achtte voor werkenden bij een blootstellingsduur van 8 uur per dag.

Veehouderij en gezondheid omwonenden (VGO).

Het VGO onderzoek is uitgevoerd in het oostelijk deel van de provincie Noord-Brabant en in het noordelijk deel van de provincie Limburg. Onderzocht is of het wonen in de nabijheid van veehouderijen effect kan hebben op de gezondheid. In het onderzoek is gekeken naar de blootstellingseffecten en de gezondheidsrisico's. Hiervoor zijn (geanonimiseerde) gegevens van huisartsen over ongeveer 110.000 patiënten voor de hele regio bekeken, is een vragenlijst ingevuld door ongeveer 12.000 mensen en hebben bijna 2.500 mensen meegedaan aan een medisch onderzoek (bloed, ontlasting, longfunctietest). Daarnaast is de luchtkwaliteit in het onderzoeksgebied onderzocht. Op 60 locaties werd op meerdere momenten in het jaar de endotoxine, fijnstof en aanwezigheid van micro-organismen in de lucht gemeten. Uit het VGO onderzoek wordt duidelijk dat er sprake is van positieve gezondheidseffecten en negatieve gezondheidseffecten ten gevolge van het wonen in de nabijheid van veehouderijen. Als positief wordt beschouwd dat mensen die rondom veehouderijen wonen minder astma en allergieën hebben.

De gevonden negatieve effecten zijn:

- een verhoging van het risico op pneumonie (longontsteking), met name in de nabijheid van pluimveehouderij;
- verhoogd voorkomen van luchtwegklachten en een verminderde longfunctie in relatie tot de dichtheid van veehouderijbedrijven rond de woning, ongeacht het type bedrijf;
- een verlaagde longfunctie na dagen en weken met verhoogde ammoniakconcentraties. De effecten worden waarschijnlijk niet door ammoniak zelf veroorzaakt maar zijn mogelijk het gevolg van omzetting in secundair fijnstof.

Endotoxine onderzoek en relatie met VGO onderzoek

Het VGO onderzoek maakt duidelijk dat de combinatie van emissies van fijnstof, aan stofdeeltjes gebonden endotoxine en ammoniak-secundair fijnstof uit de veehouderijen gezondheidseffecten veroorzaken. Het wordt uit de rapportage niet duidelijk welke van deze stoffen nu op welke wijze bepalend zijn voor de negatieve effecten. De Gezondheidsraad ziet endotoxine als een goede indicator voor de blootstelling van omwonenden aan stoffen uit stallen die een negatieve invloed hebben op de luchtwegen. Dit inzicht was voor de Gezondheidsraad in 2012 aanleiding om voor de algemene bevolking een gezondheidkundige advieswaarde voor endotoxine van 30 EU/m³ aan het Rijk te adviseren. De advieswaarde van de Gezondheidsraad voor endotoxine is een instrument ter bescherming van de gezondheid van omwonenden van veehouderijen.

Vanuit deze gedachte heeft het Rijk de WLR opdracht gegeven om - met het oog op het ontwikkelen van een endotoxine toetsingskader – emissiemetingen uit te voeren en de verspreiding van endotoxine rond veehouderijen te modelleren.

In het op 7 juli 2016 gepubliceerde endotoxine onderzoek zijn de emissie van stofdeeltjes en endotoxine in zes veel voorkomende stalsystemen met vleesvarkens, leghennen en vleeskuikens gemeten. Met een verspreidingsmodel is op basis van een aantal scenario's berekend of de voorgestelde endotoxinegrenswaarde van 30 EU/m³ werd overschreden. De onderzoekers concluderen dat:

- bij individuele pluimveestallen de geur en fijnstof normen niet kunnen voorkomen dat de door de Gezondheidsraad geadviseerde endotoxinegrenswaarde, onder lokale omstandigheden, wordt overschreden;
- ook bij varkenshouderijen een overschrijding van de advieswaarde mogelijk is, maar dat de wettelijke geur en fijnstof normen doorgaans een overschrijding zullen voorkomen.

Over de stapeling (cumulatie) van endotoxine van meerdere veehouderijen concluderen de onderzoekers het volgende: "Er zijn geen situaties doorgerekend met meerdere bronnen in een relatief klein gebied waar stapeling (zogenaamde 'cumulatie') op kan treden. Dit is van belang

omdat in een aantal gebieden in Nederland een aanzienlijk deel van de bevolking in huizen woont met meerdere stallen binnen een afstand van 250 meter. In dergelijke situaties kunnen mogelijk ook andere diercategorieën dan pluimvee een overschrijding van de endotoxinegrenswaarde van 30 EU/m³ veroorzaken.”

Naar aanleiding van de onderzoeksresultaten uit het VGO en het endotoxine onderzoek vinden momenteel studies plaats naar de modellering van de verspreiding, blootstelling en gezondheidsrisico's. Gestart is met het onderzoek “Risicomodellering veehouderij en gezondheid (RVG)”. Dit is een onderzoek naar de lokale stapeling (cumulatie) van endotoxine uit meerdere veehouderijen en brengt cumulatieve blootstelling in verband met de uitkomsten van het VGO onderzoek. Opdrachtgevers zijn het ministerie van I&M en de provincie Noord-Brabant. Dit vervolgonderzoek heeft onder andere als resultaat dat voor Noord-Brabant risicokaarten beschikbaar komen voor de cumulatie van endotoxine.

Veehouderij en gezondheid omwonenden (Aanvullende studies).

In juni 2017 is het tweede onderzoek ‘Veehouderij en Gezondheid Omwonenden’ kenbaar gemaakt. Met dit onderzoek zijn aanvullende studies gedaan en zijn de gezondheidseffecten, risicofactoren en uitstoot van bio-aerosolen geanalyseerd. Doel van dit aanvullend onderzoek is:

- Aanvullende analyses op VGO-1, waaronder de verhoogde risico's op longontstekingen in de buurt van geiten- en pluimveebedrijven.
- Verdiepende analyse van de concentraties fijnstof en bio-aerosolen in de leefomgeving en in en rond bedrijven.
- Ontwikkeling van een model voor het in beeld brengen van de verspreiding van microorganismen vanuit pluimvee- en varkensbedrijven naar omwonenden.

Uit dit vervolgonderzoek blijkt dat rondom pluimveehouderijen en geitenhouderijen mensen een grotere kans hebben op longontsteking. Bij pluimvee wordt dit waarschijnlijk veroorzaakt door fijnstof en endotoxinen. Bij geiten is de oorzaak onbekend, maar Q-koorts is uitgesloten. Het onderzoek bevestigt ook de eerdere conclusie dat mensen met COPD, die in de buurt van veehouderijen wonen, vaker en ernstiger klachten hebben dan mensen die op grotere afstand van veehouderijen wonen.

Uit luchtmetingen in de woonomgeving blijkt dat de concentratie endotoxinen in de lucht toeneemt naarmate de afstand tot een veehouderij kleiner wordt of het aantal veehouderijen in een gebied (de dichtheid) groter wordt. Endotoxinen zijn kleine onderdelen van micro-organismen die luchtwegirritatie en ontstekingsreacties kunnen veroorzaken. Veehouderijsectoren met de hoogste uitstoot van fijnstof, zoals pluimvee- en varkenshouderij, dragen duidelijk bij aan de concentratie van endotoxinen in de leefomgeving.

Opvallend is dat ook sectoren van de veehouderij die niet bekendstaan om een hoge uitstoot van stoffen toch substantieel lijken bij te dragen aan de concentratie van endotoxinen in de leefomgeving. Veehouderijen uit deze sectoren zijn in grote aantallen in het VGO-gebied vertegenwoordigd.

Hoewel er een duidelijk statistisch verband is ontdekt, kan het niet herleid worden naar een specifieke oorzaak. Het kan bijvoorbeeld uit de emissie van fijnstof, endotoxines, maar ook bijvoorbeeld uit de opslag van mest komen. Vervolgonderzoek naar de oorzaak is opgestart in opdracht van het Rijk, maar de resultaten zijn nog niet bekend worden (verwachting eind 2020/begin 2021). Het Rijk neemt geen bedrijfsspecifieke maatregelen vanwege het ontbreken van de oorzaak in het onderzoek.

Notitie Handelingsperspectieven veehouderij en volksgezondheid: Endotoxine toetsingskader 1.0

Het BPO Transitie Zorgvuldige Veehouderij heeft op vrijdag 25 november 2016 de Notitie Handelingsperspectieven Veehouderij & Volksgezondheid openbaar gemaakt. In die notitie is het Endotoxine toetsingskader 1.0 gepresenteerd. Zolang een landelijk toetsingskader voor endotoxine nog niet beschikbaar is, kan bij de vergunningverlening de gezondheid van omwonenden onvoldoende bescherming worden geboden. Het endotoxine toetsingskader 1.0 haakt in op de

lopende ontwikkeling van het landelijke endotoxinetoetsingskader en maakt gebruik van de daaruit voortkomende onderzoeksresultaten. De gemeente heeft dit toetsingskader in april 2017 vastgesteld.

Voor het toetsingskader worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- uit voorzorg voorkomen dat door lopende en nieuwe aanvragen de endotoxine advieswaarde van de Gezondheidsraad wordt overschreden en daar waar deze al is overschreden er wordt voorkomen dat de overschrijding toeneemt;
- bedrijfsontwikkeling op alle varkens- en pluimveehouderijen die leiden tot een hogere (fijnstof)emissie kunnen tot gevolg hebben dat nieuwe overschrijdingen ontstaan of bestaande overschrijdingen worden vergroot;
- bedrijfsontwikkeling op varkens- en pluimveehouderijen in een veedicht gebied, of beter gezegd in een 'endotoxine risicogebied', kunnen als gevolg van cumulatie van de endotoxine uitstoot tot gevolg hebben dat nieuwe overschrijdingen ontstaan of bestaande overschrijdingen worden vergroot;
- andere veehouderij sectoren emitteren relatief weinig fijn stof en de bijdrage aan een mogelijke overschrijding van de advieswaarde door cumulatie is beperkt;
- een grote mate van overschrijding van de endotoxine advieswaarde, individueel dan wel door cumulatie in een gebied, kan een reden zijn om na te denken over een vermindering van de fijnstof-endotoxine emissie van de veehouderij;
- voorzorg in het belang van de gezondheid van omwonenden is de drijfveer voor deze notitie.

De notitie richt zich op pluimvee- en varkensbedrijven omdat hier de emissie van fijnstof en grovere stofdeeltjes het hoogste is. Aangezien endotoxine zich hecht aan deze stofdeeltjes, verspreidt endotoxine zich met de stofdeeltjes naar de omgeving. Pluimveebedrijven kunnen individueel een risico vormen, varkensbedrijven met name cumulatief. Voor andere veehouderijsectoren wordt er vanuit gegaan dat de emissie van fijnstof en daarmee ook endotoxine verhoudingsgewijs laag is en dit daarom geen verhoogd risico veroorzaakt.

Op basis van de beoordelingssystematiek kan locatie-specifiek voor iedere individuele varkens- of pluimveehouderij in Nederland bepaald worden of de endotoxineblootstelling naar de omgeving de adviesgrenswaarde van 30 EU/m³ van de Gezondheidsraad overschrijdt. Deze systematiek wordt gebruikt voor het beoordelen van lopende en nieuwe vergunningaanvragen milieu of meldingen (OBM). Maar ook voor de beoordeling van ruimtelijke ontwikkelingen.

Uitgangspunt in de ruimtelijke ordening is dat sprake moet zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Bij bestemmingsplannen voor woonwijken, bedrijventerreinen of initiatieven in het buitengebied is het de vraag welk niveau voor de blootstelling nog aanvaardbaar is. Voor de blootstelling aan endotoxine heeft Gezondheidsraad een advieswaarde van 30 EU/m³ vastgesteld. Om te voldoen aan de advieswaarde van de Gezondheidsraad is met het Endotoxine toetsingskader 1.0 op basis van de bronsterkte voor individuele veehouderijen de aan te houden afstand te bepalen. De aan te houden afstand is op kaart te visualiseren door een afstandscontour rond de veehouderij te tekenen. Deze individuele afstandscontour of endotoxine-risicocontour voor de volksgezondheid kan worden gebruikt in de ruimtelijke ordening. Binnen de risicocontour is in beginsel geen aanvaardbaar woon- en leefklimaat te garanderen en is bijvoorbeeld woningbouw in strijd met een goede ruimtelijke ordening. De mogelijke blootstelling aan endotoxine is daar hoger dan de advieswaarde van de Gezondheidsraad van 30 EU/m³. Van dit beginsel kan worden afgeweken als aannemelijk wordt gemaakt dat het woon- en leefklimaat binnen de afstandscontour wel aanvaardbaar is.

Beoordelingskader endotoxine: individueel en cumulatief

Aan de hand van het Endotoxine toetsingskader 1.0 is er in het kader van de goede ruimtelijke ordening beoordeeld of er door de planontwikkelingen een verhoogd endotoxine risico kan optreden en/of er veehouderijbedrijven kunnen worden belemmerd in de bedrijfsvoering. De beoordeling vindt zowel per bedrijf (individueel) en per groep van bedrijven (cumulatie) plaats.

Individuele toetsing

De endotoxineblootstelling is bepaald op basis van:

- gemeten emissie van stofdeeltjes en endotoxine in zes veel voorkomende stalsystemen met vleesvarkens, leghennen en vleeskuikens;
- met een verspreidingsmodel is berekend of de advieswaarde van 30 EU/m³ van de Gezondheidsraad werd overschreden. Hiervoor is een speciaal doorontwikkelde versie van het landelijke Stacks verspreidingsmodel gebruikt om de endotoxine blootstelling te berekenen die volgens de onderzoekers past bij de door de Gezondheidsraad voorgestelde endotoxine advieswaarde.

De uitkomsten van het endotoxine onderzoek (zie met name bijlage N 'figuren met overschrijdingsafstanden uit modelberekeningen' in het endotoxine onderzoek) zijn uitgewerkt in een aanvullend onderzoek ('Endotoxine concentraties rond stallen; indicatieve modelberekeningen', ErbrinkStacks Consult, 5 september 2016). Hiervan is gebruik gemaakt voor het Endotoxine toetsingskader 1.0, met als resultaat dat op basis van de fijnstof emissie (bronsterkte) de aan te houden afstand is te bepalen om een te hoge blootstelling aan endotoxine te voorkomen. Dit resulteert in drie afstandsgrafieken voor achtereenvolgens de diercategorieën vleeskuikens, leghennen en (vlees)varkens. De grafieken zijn opgenomen in bijlage 2 van de Notitie Handelingsperspectieven Veehouderij en Volksgezondheid: Endotoxine toetsingskader 1.0.

Cumulatieve toetsing

In een gebied met meerdere veehouderijen dicht bij elkaar kan sprake zijn van cumulatie van endotoxine, met als gevolg daarvan het risico dat de advieswaarde van de Gezondheidsraad wordt overschreden. Met andere woorden, ook buiten de individuele endotoxine risicocontouren kan door cumulatie de advieswaarde worden overschreden. Daar waar dat risico bestaat, wordt in de Notitie gesproken van een endotoxine risicogebied. In het VGO onderzoek wordt een cumulatief gezondheidsrisico gerelateerd aan 15 veehouderijen (of meer) binnen een kilometer van een gevoelig object. Voorbeelden uit de praktijk laten zien dat dit aantal niet hanteerbaar is. De locatiegerichte specifieke benadering uit de Notitie heeft geleerd dat ook bij kleinere clusters veehouderijen cumulatie speelt. Dit bijvoorbeeld vanwege de grote omvang van de veehouderijen, de hiermee gepaard gaande emissie van fijnstof en endotoxine en de geringe afstanden naar te beschermen objecten.

Cumulatie wordt gerelateerd aan de stapeling van emissies van endotoxine, c.q. het fijnstof als drager van endotoxine. Het gaat hoofdzakelijk om veehouderijen met een redelijk hoge uitstoot van geur en fijnstof: pluimvee- en varkenshouderijen. In het kader van Veehouderij en gezondheid omwonenden (VGO) zijn aanvullende studies gedaan. Maar die hebben tot op heden niet geleid tot een wijziging van het toetsingskader. Het Rijk stelt voorlopig nog geen landelijk kader vast. Het endotoxine toetsingskader 1.0 is momenteel de meest recente versie waarop we toetsing van initiatieven baseren.

Te beschermen objecten

Bij de endotoxine beoordeling wordt in principe aangesloten bij de systematiek, zoals die geldt voor de beoordeling van fijnstof. Dit betekent dat ook bedrijfswoningen van andere veehouderijen worden aangemerkt als te beschermen object en dat voor de afstand wordt uitgegaan van het dichtstbijzijnde emissiepunt van een veehouderij.

Onderzoek

Er is een beoordeling uitgevoerd op grond van de Notitie Handelingsperspectieven Veehouderij en Volksgezondheid: endotoxine toetsingskader 1.0.

Voor de plattelandswoning zijn twee veehouderijen van belang. Dit is de varkenshouderij die is gelegen op hetzelfde bouwblok aan de Michelslaan 11a en de pluimveehouderij gelegen aan de Michelslaan 17.

Michelslaan 11a

Bij de OBM (6 januari 2020) voor het bedrijf Michelslaan 11a is in het kader van gezondheid gekeken naar endotoxinen. Uit de toetsing komt naar voren dat volgens de gegenereerde afstandsgrafiek de PM10 uitstoot dusdanig klein is dat de minimale afstand vanaf het emissiepunt van het varkensbedrijf tot het dichtstbijzijnde gevoelig object bij een emissie van 47 kg O meter bedraagt. De plattelandswoning ligt op 55 meter en voldoet aan deze afstand. De dichtstbijzijnde afstand tot een gevoelig object buiten het plangebied is circa 124 meter (Michelslaan 14). Omdat er ruimschoots wordt voldaan aan de gewenste afstand is de blootstelling aan endotoxinen lager dan de advieswaarde van 30 EU/ m3 van de Gezondheidsraad.

In de situatie van de woning Michelslaan 11 verandert de gezondheidssituatie voor de bewoners niet. Er is in onderhavig geval sprake van een bestaande veehouderij, waarbij het aantal dieren op het bedrijf nagenoeg gelijk blijft. Indien er sprake is van effecten op de volksgezondheid, dan zullen deze door de wijzigingen op het bedrijf verminderen door de toepassing van luchtwassers.

Michelslaan 17

In de directe omgeving, aan de Michelslaan 17, is een vleeskuikenhouderij gelegen. Voor dit bedrijf is in april 2018 een omgevingsvergunning milieu verleend. De woning Michelslaan 11 is betrokken in de milieutoetsing bij deze vergunning. De woning Michelslaan 11 is een bestaande woning, er wordt geen nieuwe woonfunctie blootgesteld aan endotoxinewaarden. In feite verandert er met de voorgenenom functiewijziging van Michelslaan 11 niets voor het bedrijf Michelslaan 17. Het bedrijf aan Michelslaan 17 wordt daarmee niet in zijn bedrijfsvoering beperkt.

Voor de toetsing van endotoxine vanuit de veehouderij aan de Michelslaan 17 maakt het geen verschil of de woning aan Michelslaan 11 een agrarische bedrijfswoning, plattelandswoning of burgerwoning betreft. Aangezien de toetsing en normstelling gelijk is

Conclusie

De voorliggende ontwikkeling ziet op het herbestemmen van een agrarische bedrijfswoning tot plattelandswoning. Gemotiveerd kan worden dat er geen nieuwe woonfunctie wordt blootgesteld aan (te) hoge waarden aan endotoxines. Van belang bij deze afweging is het feit dat de betreffende woning wettelijk gezien deel blijft uitmaken van de inrichting Michelslaan 11(a). Op grond daarvan kan worden gemotiveerd mee te werken aan de functiewijziging.

5.8 Bedrijven en milieuzonering

Kader

De Wet milieubeheer zorgt ervoor dat milieuoverlast in woongebieden zoveel mogelijk wordt beperkt. Alle voorzieningen en bedrijven die overlast veroorzaken moeten daarom een vergunning hebben in het kader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

Voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van de woon- en leefomgeving is een juiste afstemming tussen verschillende voorkomende functies noodzakelijk. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een milieuzonering die uitgaat van richtinggevende afstanden tussen hinderlijke functies (in de vorm van gevaar, geluid, geur, stof) en gevoelige functies. In de brochure 'Bedrijven en Milieuzonering' van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) (versie 2009) zijn deze richtafstanden opgenomen. Van deze richtafstanden kan gemotiveerd worden afgeweken.

Milieucategorie	Richtafstand (in meters) tot omgevingstype	
	Rustige woonwijk en rustig buitengebied	Gemengd gebied
1	10	0
2	30	10
3.1	50	30
3.2	100	50
4.1	200	100
4.2	300	200
5.1	500	300
5.2	700	500
5.3	1000	700
6	1500	1000

Onderzoek

De bestaande (voormalige) agrarische bedrijfswoning krijgt een aanduiding plattelandswoning en het agrarisch bouwvlak wordt van vorm veranderd.

Hieronder is aangegeven welke bedrijfsbestemmingen in de omgeving van de beoogde plattelandswoning voorkomen en welke richtafstand daarvoor geldt ten opzichte van milieugevoelige functies. Uitgegaan is van omgevingstype 'gemengd gebied'.

Adres	Naam	Gebruik	Cat	Richt-afstand	Werkelijk
Michelslaan 17	F. van den Boomen Someren	Pluimveehouderij	4.1	100 m	260 m
Michelslaan 18	Tomassen	Agrarisch loonbedrijf	3.1	30 m	110 m
Michelslaan 14	Custers Kunststoffen	Kunststofverwerkend bedrijf	3.1	30 m	52 m
Michelslaan 8-10	Onbekend	Melkveebedrijf	3.2	50 m	120 m

Door het toekennen van de functieaanduiding 'plattelandswoning', verandert de status van de voormalige bedrijfswoning ten opzichte van het agrarische bedrijf Michelslaan 11a niet. Toetsing hierop is niet nodig. Er worden geen nieuwe gevoelige objecten mogelijk waarop de activiteiten van andere bedrijven getoetst moeten worden. Er zijn daarom geen nadelige gevolgen voor bestaande bedrijven in de omgeving.

Het (eigen) agrarisch bedrijf op Michelslaan 11a wordt tevens door de plattelandswoning niet belemmerd, de woning mag door een derde worden bewoond, maar blijft onderdeel uitmaken van de inrichting van het agrarische bedrijf. De plattelandswoning wordt daardoor net als een bedrijfswoning niet beschermd tegen de milieugevolgen van het eigen bedrijf. Met de vormverandering van het agrarisch bouwvlak komt het bouwvlak op kortere afstand van de agrarische bedrijfswoning aan Michelslaan 8-10 (circa 85 meter) en de burgerwoning aan Michelslaan 9 (circa 255 meter). Echter, op de betreffende 'nieuwe' gronden is het niet mogelijk agrarische bedrijfsbebouwing op te richten. De gronden zijn enkel bestemd voor de ontsluitingsweg, waterberging en landschappelijke inpassing. Deze functies hebben geen nadelige gevolgen voor omliggende gevoelige functies (woningen) en het woon- en leefklimaat.

Conclusie

Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt geen belemmering voor de planontwikkeling.

5.9 Kabels en leidingen

Binnen het plangebied bevinden zich ondergrondse kabels en/of leidingen. Het gebruik hiervan is middels erfdienstbaarheid vastgelegd en daarmee niet relevant voor dit bestemmingsplan.

5.10 Externe veiligheid

Kader

Algemeen

Bij externe veiligheid gaat het om de gevaren die de directe omgeving loopt in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de productie, het behandelen of het vervoer van gevaarlijke stoffen. De daaraan verbonden risico's moeten aanvaardbaar blijven. De wetgeving rond externe veiligheid richt zich op het beschermen van kwetsbare objecten. Kwetsbaar zijn onder meer woningen, onderwijs- en gezondheidsinstellingen, en kinderopvang- en dagverblijven. Beperkt kwetsbaar zijn onder meer kantoren, winkels en horeca.

Bij externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt tussen inrichtingen waar gevaarlijke stoffen worden bewaard en/of bewerkt, transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd en buisleidingen. De risico's worden onderverdeeld in het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

Plaatsgebonden risico (PR)

Als 'harde' afstandseis voor externe veiligheid geldt een contour voor het plaatsgebonden risico (PR 10^{-6}), die wordt aangegeven als een afstand ten opzichte van de activiteit met gevaarlijke stoffen (risicobron). Binnen deze PR 10^{-6} contour mogen geen (beperkt) kwetsbare objecten aanwezig zijn of worden geprojecteerd.

Groepsrisico (GR)

Afhankelijk van de aard van de risicobron is er sprake van een bepaald invloedsgebied. Binnen dit invloedsgebied moet worden onderzocht hoe groot de kans per jaar is dat een groep van tenminste 10 (zich binnen dit invloedsgebied bevindende) personen overlijdt ten gevolge van een ramp of zwaar ongeval met de betreffende risicobron. De uitkomst van dit onderzoek geeft de hoogte van het GR weer en wordt uitgedrukt in een curve, waarbij als norm voor het GR een oriënterende waarde is vastgesteld. De hoogte van het GR moet door middel van een bestuurlijke afweging worden verantwoord. Als binnen het invloedsgebied (beperkt) kwetsbare bestemmingen worden geprojecteerd, geldt ook voor de hiermee samenhangende toename van het GR een bestuurlijke verantwoordingsplicht.

Wettelijk toetsingskader

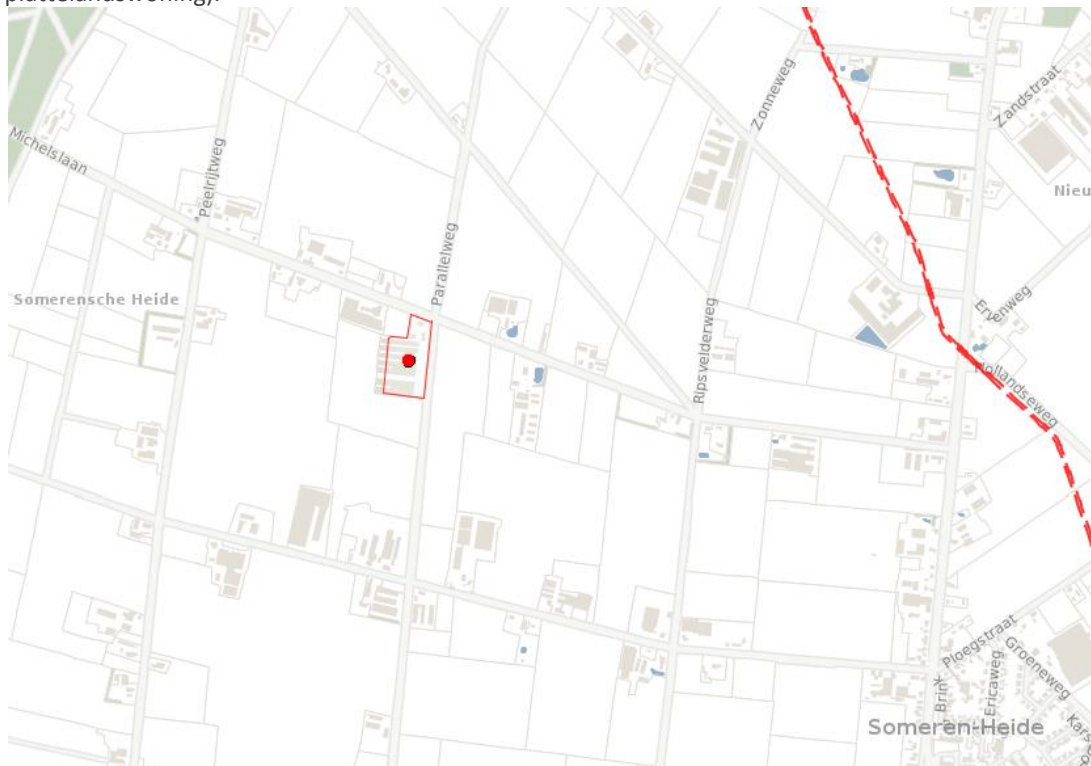
Externe veiligheid moet altijd in preventieve zin deel uitmaken van de besluitvorming bij nieuwe situaties, en kan bij besluitvorming over bestaande situaties leiden tot aanvullende maatregelen. Voor externe veiligheid ten aanzien van inrichtingen, de zogenoemde stationaire bronnen, is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) van kracht en voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, de zogenoemde mobiele bronnen, is een Basisnet Weg en Basisnet Water van toepassing. De regelgeving voor ondergrondse buisleidingen valt per 1 januari 2011 onder het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Het Bevb gaat uit van de systematiek zoals die in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) wordt toegepast. Dit betekent dat het Bevb uitgaat van grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico (PR) en een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico (GR). De kans op en de gevolgen van mogelijk ongevallen zijn te berekenen in een risicoanalyse. Met de risicoanalyse is voor elke willekeurige locatie langs een route van gevaarlijke stoffen (weg, binnenwater, spoor), het risico voor de omgeving te berekenen. Eenzelfde berekening kan worden gemaakt voor inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (chemische installaties, vuurwerkfabrieken, LPG installaties, etc.).

Visie Externe veiligheid Someren 2013

De gemeente Someren heeft een beleidsvisie Externe veiligheid opgesteld teneinde een uniforme verantwoording van het groepsrisico te kunnen bewerkstelligen. De visie is als volgt geformuleerd: "Het gemeentebestuur ten aanzien van externe veiligheid is gericht op het scheppen van een meetbaar veiliger woon- en werkklimaat door de risico's te beperken, die burgers in Someren lopen als gevolg van activiteiten met gevaarlijke stoffen."

Onderzoek

Het plangebied ligt in het gebiedstype 'gemengd gebied', wat betekent dat kwetsbare functies zijn toegestaan, mits ze buiten de contour van de PR 10^{-6} liggen. Een woning is een dergelijke kwetsbare functie. Met de beoogde situatie wijzigt een beperkt kwetsbaar object in een kwetsbaar object (de plattelandswoning).

Afbeelding 10 Risicokaart plangebied en omgeving

Transport over weg

Binnen of in de directe nabijheid van het plangebied zijn geen Rijkswegen of Provinciale wegen gelegen die een beperking vormen ten aanzien van de Externe veiligheid. Ook zijn binnen of in de directe nabijheid van het plangebied geen wegen waarvoor transport van gevaarlijke stoffen is gerouteerd.

Transport over water

Binnen of in de directe nabijheid van het plangebied is geen vaarweg gelegen die een beperking in de externe veiligheid vormt voor het plan.

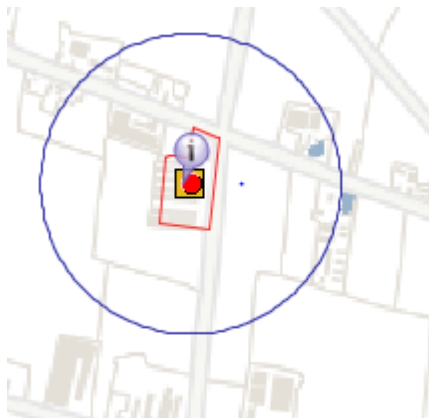
Transport per buisleiding

Op ca. 1 km ligt een aardgasbuisleiding van de Gasunie (A-521). De diameter is 36 inch met een maximale werkdruk van 66 bar. De buisleiding heeft geen PR 10^{-6} contour in de omgeving van het plangebied. De belemmeringszone bedraagt 5 meter aan weerszijden en is derhalve geen belemmering voor de ontwikkeling.

Risicovolle bedrijven en LPG vulpunten

Binnen het plangebied zijn geen risicovolle bedrijven en/of LPG vulpunten gelegen. Op circa 230 meter bevindt zich een pluimveehouderij aan de Michelslaan 17 met bovengrondse propaaninstallatie. De propaantank heeft een volume van 40 m³.

Volgens de Risicokaart (zie onderstaande figuur) is het invloedsgebied 320 meter, deze ligt over het plangebied. Dit invloedsgebied volgt uit de QRA voor Michelslaan 17 (Omgevingsdienst, projectnummer ADV/09-112744/HM/CvdB/pg, 14 december 2009). De plaatsgebonden risicocontour ligt niet over het plangebied. Op basis van artikel 13 van het Bevi zal, mits er sprake is van een groepsrisico, een verantwoording moeten plaatsvinden ongeacht of het groepsrisico toe-, gelijk of afneemt.

Afbeelding 11 Risicokaart plangebied en omgeving

Sinds 1 juli 2015 is de Regeling externe veiligheid veranderd. Met deze wijziging kan voor een propaantank met een inhoud van 50 m³ of minder een vaste afstand gelden voor de plaatsgebonden risicocontour en voor het invloedsgebied. De plaatsgebonden risicocontour is afhankelijk van de doorzet maximaal 55 meter. Het invloedsgebied bedraagt 150 meter. Uit voornoemde QRA volgt dat de doorzet van propaan bij dit agrarisch bedrijf kleiner is dan 600 m³, namelijk 200 m³. Daardoor is het een categoriale inrichting, waarbij het invloedsgebied 150 meter bedraagt. Deze valt niet over het plangebied. Het aspect externe veiligheid staat daarom niet aan de gewenste ontwikkeling in de weg.

In de nabijheid van het plangebied bevinden zich geen LPG vulpunten.

Groepsrisico

In het plangebied wordt een woning herbestemd, waardoor er geen toename is van het groepsrisico. Er hoeft voor de herbestemming geen verantwoording afgelegd te worden voor het groepsrisico.

Conclusie

Met betrekking tot het transport over de weg, spoor- en waterwegen, hoogdruk gasleidingen en bedrijven zijn er geen beperkingen ten aanzien van de externe veiligheid. Daarnaast is het niet nodig om verantwoording af te leggen voor een toename van het groepsrisico.

5.11 Flora en fauna

Wet Natuurbescherming

De Wet natuurbescherming geldt sinds 1 januari 2017 en beschermt Nederlandse natuurgebieden en planten- en diersoorten. De wet vervangt drie wetten: de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet. De Natuurbeschermingswet 1998 regelde de natuurbescherming van gebieden en omvatte de beschermde natuurmonumenten alsmede de gebieden met de status Vogel- en/of Habitatrichtlijn. De Flora- en faunawet beschermde in het wild voorkomende

diersoorten en plantensoorten. De Boswet beschermde de Nederlandse bossen. De nieuwe Wet natuurbescherming omvat al deze wetten waardoor er minder regels nodig zijn en het overzichtelijker wordt om de wet toe te passen.

De Wet natuurbescherming is gericht op de bescherming en ontwikkeling van de natuur in Nederland, op te splitsen in gebiedsbescherming en soortbescherming. Globaal kan gesteld worden dat de gebiedsbescherming gericht is op de bescherming van de waarden waarvoor een gebied is aangewezen. Dit betreffen de Natura-2000 gebieden of bijzondere nationale natuurgebieden. Deze bescherming is gebied specifiek, maar kent wel de zogenaamde externe werking. Dat wil zeggen dat ook handelingen buiten het beschermde gebied niet mogen leiden tot verlies aan kwaliteit in het beschermde gebied.

Een belangrijk doel van de Wet natuurbescherming is het behouden en herstellen van biologische diversiteit. Kwetsbare soorten worden daarom beschermd door middel van de Wet natuurbescherming. Sinds 1 januari 2017 wordt door de provincie bepaald wat er voor hun gebied de regels zijn omtrent natuur. Per provincie is een lijst opgesteld met de beschermde soorten en vrijgestelde soorten. De Wet natuurbescherming kent drie beschermingsregimes waarin de soorten worden ingedeeld:

1. Beschermingsregime soorten Vogelrichtlijn
2. Beschermingsregime soorten Habitatrichtlijn
3. Beschermingsregime andere soorten

Plannen, projecten en andere handelingen moeten vooraf worden getoetst op (mogelijk) negatieve effecten op een aangewezen gebied. Het toetsingskader bestaat uit drie stappen:

- Bij het nemen van beslissingen over plannen moeten bestuursorganen rekening houden met de instandhoudingdoelstellingen van een Natura-2000 gebied
- Als er te beschermen waarden in het geding kunnen komen, moet een passende beoordeling worden gemaakt. Dit is te vergelijken met een milieueffectrapportage;
- Als substantiële schade aan de beschermde habitats te niet uit te sluiten is, kan slechts bij dwingende reden van openbaar belang én aantoonbare afwezigheid van een alternatief voor het plan tot uitvoering worden overgegaan. In dat geval is compensatie verplicht.

De soortbescherming is tevens opgenomen in de Wet natuurbescherming. In de wet is de bescherming van inheemse wilde planten en dieren geregeld binnen en buiten natuurgebieden en vormt daarmee de vervanging van de Flora- en Faunawet. De nieuwe wet bevat een lijst van in het wild levende beschermde soorten zoogdieren, vogels, reptielen en amfibieën en een aantal vissen, libellen, vlinders en plantensoorten. Tevens stelt de wet een verbod op het doden, verstoren of beschadigen van beschermde dieren en hun holen, nesten en eieren en het verbod op doden, beschadigen of plukken van beschermde planten. Ten slotte staat in de wet de verplichting om voldoende zorg in acht te nemen voor de in het wild levende dieren en planten.

Een ander onderdeel dat opgenomen is in de Wet natuurbescherming is de bescherming van houtopstanden, hout en houtproducten afgeleid uit de voorgaande Boswet. De Wet natuurbescherming verbiedt het vellen van een houtopstand buiten de bebouwde kom, buiten erven of tuinen zonder voorafgaande melding, uitzonderingen daargelaten. Tevens kent de wet een plicht tot herbeplanting.

Conform de Wet natuurbescherming is de initiatiefnemer bij ruimtelijke ingrepen verplicht op de hoogte te zijn van mogelijke voorkomende beschermde natuurwaarden binnen het projectgebied. Vanuit die kennis dienen plannen en projecten getoetst te worden aan de wetsbepalingen. De wet kent een beperkt aantal mogelijkheden om ontheffing te verlenen.

Onderzoek

Gebiedsbescherming

Het meest nabijgelegen Natura 2000-gebied betreft 'Strabrechtse Heide & Beuven'. Dit gebied ligt op een afstand van 3,4 kilometer ten noorden van de planlocatie. Het Natura 2000-gebied 'Weerter- en Budelerbergen & Ringselven' ligt op 4,1 kilometer ten zuiden van de planlocatie.

Met de vormverandering van de agrarische bedrijfslocatie vindt geen verslechtering van een mogelijk effect op de Natura 2000-gebieden plaats. Bovendien bepalen de regels van het bestemmingsplan dat onder strijdig gebruik van gronden en/of opstallen wordt verstaan het gebruik waarbij een toename van de stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie op het maatgevende gevoelige Natura 2000-gebied plaatsvindt. Van strijdig gebruik is geen sprake als er een onherroepelijke vergunning op grond van de Wet natuurbescherming (of Natuurbeschermingswet 1998) is verleend en/of voor een verdere ontwikkeling van de veehouderij een gedocumenteerde melding in het kader van de PAS aanwezig is.

Voor onderhavige situatie is een vergunning Wet Natuurbescherming d.d. 22 oktober 2014 aanwezig. Uit de Omgevingsvergunning Beperkte Milieutoets (6 januari 2020) volgt tevens dat er iets minder dieren gehouden worden en dat er ten opzichte van de eerdere vergunning sprake is van een afname van ammoniak.

Soortbescherming

In het kader van flora en fauna is nader onderzoek niet benodigd voor de planrealisatie. Het aanwezige groen wordt in stand gehouden. Met de landschappelijke inpassing is extra groen gecreëerd dat bijdraagt aan de instandhouding van eventueel aanwezige flora en fauna. De gronden die door de vormverandering aangewend worden voor het agrarisch bedrijf, zijn in de huidige situatie onbebouwd en niet begroeid met beplanting. Deze gronden maken onderdeel uit van akker- en grasland dat intensief wordt gebruikt. Daardoor is niet aannemelijk dat zich beschermde flora en fauna op deze gronden bevindt.

Conclusie

Het aspect natuurbescherming vormt geen belemmering voor de planontwikkeling.

5.12 Archeologie

Kader

Archeologie

Op 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. Hiermee zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden.

In dit kader heeft de gemeente Someren op 1 juli 2011 de 'beleidsnota Archeologie' vastgesteld. In de beleidsnota Archeologie worden de beleidsuitgangspunten en hun achtergronden beschreven. Ter onderbouwing van het beleid is een onderzoek gedaan naar de archeologische waarden binnen de gemeente. Dit heeft geresulteerd in de Archeologiekarta van Someren, een rapport met een reeks kaarten, waaronder een archeologische waarden en -verwachtingenkaart en een archeologische beleidskaart. De archeologiekarta is in 2015 geactualiseerd.

De gemeente wil met dit nieuwe beleid meer maatwerk leveren door mogelijk aanwezige archeologische waarden te beschermen waar dat nodig en ruimtelijke ontwikkelingen zo min mogelijk te belemmeren op plekken waar de kans op archeologische vondsten klein is. Het nieuwe beleid maakt daartoe onderscheid in gebieden met hogere en gebieden met lagere verwachtingswaarden.

De archeologische beleidsadvieskaart is opgesteld aan de hand van feitelijke bodemgegevens van het grondgebied van de gemeente. Afhankelijk van de verwachtingswaarde (hoog of laag) wordt het beleid aangescherpt of juist versoepeld. De archeologische verwachtingswaarden zijn vertaald naar de verschillende bestemmingsplannen.

Het plangebied heeft volgens de archeologische beleidskaart een lage archeologische verwachtingswaarde (categorie 6). Dit betekent dat geen ondergrenzen van toepassing zijn of een aanlegvergunning nodig is voor planontwikkeling. Verder archeologisch onderzoek is niet nodig.

Opgemerkt dient te worden dat door de aard van het uitgevoerde onderzoek, steekproefgewijs, niet uitgesloten kan worden dat er (diepere) archeologische resten aanwezig kunnen zijn. Indien tijdens graafwerkzaamheden toch archeologische resten aangetroffen worden, moeten deze conform artikel 53 van de Monumentenwet verplicht gemeld worden bij het Rijk.

Cultuurhistorie

Betreffende cultuurhistorie is door de provincie de Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW) opgesteld waar uit afgeleid kan worden of voor een bepaald gebied specifieke cultuurhistorische waarden gelden. Op basis van de CHW is het plangebied gelegen in de regio 'Peelrand'. De strategie voor deze regio is:

1. Behoud door ontwikkeling of versterking van de samenhang van de dragende structuren van de regio.
2. De cultuurhistorische waarden van de Peelrand in hun samenhang verder ontwikkelen, beschermen en toeristisch-recreatief ontsluiten. Dit geldt in het bijzonder voor het cultuurhistorisch landschap: "Oud zandlandschap bij Stiphout" (ook deels in gebiedspaspoort Kempen).
3. Het duurzaam en in samenhang behouden van het bodemarchief (o.a. door afstemming van het gemeentelijk archeologiebeleid) van de archeologische landschappen: "Peelhorst Oost" en "Dekzandeiland Asten-Deurne".
4. Aandacht voor behoud en herstel van het voor Brabant unieke verschijnsel wijst. Dit kan door bij de inrichting en het beheer in het buitengebied rekening te houden met het aspect wijst en met de zichtbaarheid in het landschap.

Het plangebied is niet gelegen in de landschappen "Oud zandlandschap bij Stiphout", "Peelhorst Oost" en "Dekzandeiland Asten-Deurne".

Onderzoek

In het kader van de bescherming van archeologische waarde is geen aanlegvergunning nodig voor het uitvoeren van het planvoornemen, aangezien het plangebied zich bevindt in een gebied waar een lage archeologische verwachtingswaarde is vastgesteld. Hierdoor gelden bovendien geen ondergrenzen met betrekking tot grondwerken.

Betreffende cultuurhistorie is geen sprake van een relevante ruimtelijke wijziging. De bestaande bebouwing heeft geen cultuurhistorische waarde. Daarnaast ligt het plangebied niet in één van de aangewezen cultuurhistorische landschappen, waardoor de uitbreiding van het agrarisch bestemmingsvlak niet voor verbetering of verslechtering van de aanwezige cultuurhistorische waarden zorgt.

Conclusie

Archeologie en cultuurhistorie vormen geen belemmering voor het planvoornemen. De planontwikkeling tast geen archeologische of cultuurhistorische waarden aan.

6. JURIDISCHE ASPECTEN

6.1 Planvorm

Het bestemmingsplan 'Michelslaan 11 - 11a' kan worden gekarakteriseerd als een postzegelherziening van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2013' en is ontwikkelend van aard. In een dergelijke planvorm ligt het accent vooral op het inpassen van een kleinschalige ontwikkeling in een groter bestemmingsplan. Vooral vanwege de geringe omvang van het plangebied heeft dit plan slechts een beperkt aantal bestemmingsregels en een eenvoudig kaartbeeld. Het juridische gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding met de daarbij horende regels. Bij ieder plan hoort een toelichting, maar dit onderdeel heeft als zodanig geen rechtskracht. De verbeelding bestaat uit één kaartblad.

De planregels zijn opgebouwd uit vier hoofdstukken: inleidende regels, bestemmingsregels, algemene regels en overgangs- en slotregels. Bij het opstellen van de planregels is aansluiting gezocht bij het bestemmingsplan 'Buitengebied'. In de volgende paragraaf wordt de inhoud nader toegelicht. Bij het opstellen van de planregels en de verbeelding is uitgegaan van de richtlijnen 'Standaard voor Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP 2012)'. De SVBP 2012 omvat verplichtingen en aanbevelingen ten aanzien van de vormgeving en indeling van de planregels en de verbeelding.

6.2 Toelichting op de bestemmingen

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Dit hoofdstuk bevat twee artikelen. In het eerste artikel zijn de begripsomschrijvingen opgenomen, het tweede artikel bevat de wijze van meten.

Hoofdstuk 2 Regels met betrekking tot de bestemmingen

Dit hoofdstuk bestaat uit een beschrijving van de bestemmingen. Deze kennen per bestemming globaal de volgende opzet:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels voor gebouwen;
- Bouwregels voor aan-, uit- en bijgebouwen;
- Bouwregels voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde;
- Eventuele nadere eisen;
- Eventuele afwijkingen van de bouwregels;
- Eventuele specifieke gebruiksregels;
- Eventuele afwijkingen van de gebruiksregels.

In dit hoofdstuk worden de bestemmingen van gronden als eerste beschreven en daarna gevolgd door de eventuele dubbelbestemmingen voor leidingen, waarden en waterstaatsdoelen.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

Dit hoofdstuk bevat regels die op het hele plangebied betrekking hebben en regelt de volgende onderwerpen:

- Anti-dubbeltelregel: met deze bepaling wordt beoogd misbruik van de regels door middel van (privaatrechtelijke) wijzigingen in de eigendomsverhoudingen van gronden te voorkomen;
- Algemene bouwregels: dit artikel bevat de bouwregels van algemene bouwwerken die binnen het gehele plangebied kunnen worden opgericht;
- Algemene gebruiksregels: in dit artikel staat opgenomen wat op basis van artikel 2.1 lid 1 van de Wabo in ieder geval onder verboden gebruik wordt verstaan;
- Algemene aanduidingsregels: in dit artikel is een regeling opgenomen met betrekking tot de bestemming van gronden voor een menging van functies van landbouw, wonen en natuur in de vorm van de 'reconstructiewetzone – landbouwontwikkelingsgebied';

- Algemene afwijkingsregels: het gaat hierbij om de afwijkingsmogelijkheden die worden geboden binnen het bestemmingsplan.
- Overige regels: in dit artikel wordt de overige regels besproken die van toepassing zijn op het plangebied.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Dit hoofdstuk bevat regels die op het hele plangebied betrekking hebben en regelt de volgende onderwerpen:

- Overgangsregeling: bouwwerken welke op het moment van tervisielegging van het plan aanwezig zijn, mogen blijven bestaan, ook al is er strijd met de bebouwingsregels. Het gebruik van de grond en opstallen, dat afwijkt van de regels op het moment waarop het plan rechtskracht verkrijgt, mag gehandhaafd blijven;
- Titel: in deze regel wordt aangegeven onder welke naam de regels aangehaald kunnen worden.

7. UITVOERBAARHEID

7.1 Economische uitvoerbaarheid

Op grond van artikel 3.1.6 lid 1 onder f Bro dient de uitvoerbaarheid van ruimtelijke plannen te worden aangetoond. Dit bestemmingsplan voorziet in een bouwplan in de zin van art. 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. De ontwikkeling betreft een particulier initiatief op particulier terrein, waar op grond van afdeling 6.4 van de Wet ruimtelijke ordening een anterieure overeenkomst met de gemeente Someren is getroffen. Hiermee is het verhaal van kosten van de grondexploitatie over in het plan begrepen gronden anderszins verzekerd en hoeft geen exploitatieplan conform de Wro te worden opgesteld. Er zijn voor de gemeente geen financiële consequenties aan dit plan verbonden. Het bestemmingsplan is daarom economisch uitvoerbaar.

7.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het voorontwerp bestemmingsplan is in het kader van het vooroverleg conform artikel 3.1.1. Bro toegezonden aan bestuurlijke instanties, waarbij de gelegenheid is geboden om een reactie te geven op het plan. Het waterschap en de provincie Noord-Brabant hebben laten weten opmerkingen op het plan te hebben. Naar aanleiding van deze vooroverlegreacties is onderhavig bestemmingsplan aangepast. Tevens zijn ambtshalve aanpassingen doorgevoerd. In het vooroverlegverslag in bijlage 4 is verwoord hoe met de opmerkingen is omgegaan en welke ambtshalve aanpassingen zijn doorgevoerd.

Het ontwerp bestemmingsplan en de bijbehorende stukken hebben van 5 juni 2020 tot en met 16 juli 2020 ter visie gelegen. Hierop zijn twee zienswijzen ontvangen. De zienswijzen zijn beantwoord in het "Zienswijzenverslag Bestemmingsplan Michelslaan 11-11a Someren" (externe bijlage).